

LASĂ-NE SĂ ÎL VEDEM PE DUMNEZEU

 Luați loc. Îmi pare rău că am făcut asta, Frate Borders, dar a fost un caz de urgență chiar acolo, era pe moarte cu cancer, și doar a trebuit să ajung la acesta. Doar . . . Eu știu că mă vei scuza pentru asta. Deci, este totul în regulă. Am detestat să întârziu. Am așteptat doar puțin, și m-am întâlnit cu câțiva prieteni, și apoi am intrat la acest caz care doar adus înăuntru, foarte, foarte grav, așa că a trebuit să ajung la acesta foarte repede.

² Chiar nu știu cum să încep, în această după-amiază. Mă gândeam în drum venind aici, „Ce aş putea să spun la o—o audiență de oameni ca aceasta?” Aceasta a fost o întâlnire memorabilă pentru mine. Și nu spun asta doar pentru că mă aflu în fața voastră. O spun pentru că vine din inima mea. Și vreau ca fiecare dintre acești slujitori să știe că consider aceasta una dintre cele mai mari adunări pe care le-am avut vreodată. Așa este. Pentru că buna voastră cooperare este excepționalul acesteia. Am văzut dați când erau. . . Am avut mai mulți în audiență, o participare mai mare, dar nu am văzut niciodată o adunare din câte am avut vreodată în viața mea cu o părtașie mai dulce decât cum am avut printre voi fraților. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nădăjduiesc că bisericile voastre vor crește și se vor extinde încât nu va mai fi un sfârșit. Mă rog ca Dumnezeu să vă păstreze în slujbă până vine El. Aceasta este rugăciunea mea sinceră pentru voi. Și eu—eu a fost chiar când am avut mai mulți slujitori în colaborare, ca uneori în Africa, India, așa, când am avut câteva sute într-un comitet. Dar niciodată așa un timp cum, se pare, în spatele meu, o inimă și un acord. Asta-i într-adevăr minunat. Apreciez asta, fraților. Și eu desigur, orice aş putea face pentru voi vreodată, doar amintiți-vă că sunt fratele vostru. Noaptea nu se întunecă prea mult, ploaia nu va cădea prea tare, vedeți, eu voi face orice pot ca să vă ajut să înaintați această Evanghelie minunată sau să fac ceva pentru voi. Dumnezeu să fie întotdeauna cu voi!

³ Vreau să spun de asemenea, fraților mei de aici, Roy Borders, eu doar l-am cunoscut pe Fratele Borders de puțin timp. Întotdeauna am vrut să găsesc pe cineva care să programeze adunări pentru mine. Fratele Roy părea să fie tocmai la țanc. El nu este un slujitor. El este un om de afaceri. L-am lăsat să programeze două sau trei adunări, doar ca să văd ce va face, și acesta este rezultatul: un acord. Și de obicei dacă un slujitor vine să programeze adunări pentru tine, ei bine, este întotdeauna un

slujitor care are un lucru sau altul, și el are o doctrină sau—sau un lucru sau altul ce—ce vrea să prezinte. Și ajunge între un grup de slujitori și el prezintă o doctrină, atunci—atunci sunteți în necaz. Vedeți? Astfel, este mai bine să fie un om care nu este un slujitor.

⁴ Apropo, venind, cineva m-a întrebat, a spus, „Frate Branham, tu ești Isus Numai, aparți la Isus Numai?”

⁵ Am spus, „Absolut nu.”

⁶ Și a spus, „Cineva a spus că tu nu ai crezut în vorbirea în limbi.”

⁷ Am spus, „Ei nu mă cunosc prea bine, asta e tot. Sigur, eu cred.”

⁸ Acum, și Fratele Borders este cu siguranță un gentleman Creștin, a făcut într-adevăr o treabă bună. Și desigur îi mulțumesc Fratelui Borders că m-a invitat. A avut multă durere, mult necaz, dar el a—a făcut o treabă bună. Dumnezeu să îl binecuvânteze pe Fratele Borders, este rugăciunea mea sinceră.

⁹ Fratele Wagner, cred că el este un fel de președinte, cred. El este cel pe care l-am întâlnit întotdeauna, din comitet. O lucrare minunată, întocmai cum a făcut data trecută, bine. M-a invitat acasă să fiu cu el, să stau în casa lui. Eu desigur am vrut să fac asta atât de mult, chiar puteam aproape să o simt. A trebuit să refuz pentru că m-am gândit că poate, cu această părtașie minunată, mi-ar place să vin la fiecare din căminele voastre, vedeți, mi-ar place să vă văd pe fiecare din voi. Și eu—eu am respectat sentimentul vostru, și sunt sigur că Fratele Wagner a înțeles exact cum a fost, vedeți. Că eu . . . dacă aș merge la Fratele Wagner, aș vrea să merg la fiecare dintre voi așa. Dacă nu ajung să fac asta, Frate Wagner, într-o zi de cealaltă parte, doar de cealaltă parte, eu vreau o mie de ani, cu fiecare, cu fiecare din voi. Astfel vom avea doar un timp minunat Acolo!

¹⁰ Frate Toy, el este cu siguranță, el este doar . . . Eu nu înțeleg cum face el așa de multe lucruri deodată, dar el cu siguranță reușește să facă atât de mult. L-am văzut zilele trecute la dejunul Oamenilor de Afaceri, cum a făcut partea unui predicator, diacon, îngrijitor, și orice s-a mai ivit, și el încerca să le facă pe toate. El îl iubește pe Domnul. Am avut privilegiul să o întâlnesc pe soția lui, și am văzut-o pe fiica lor minunată și soțul ei cântând. Cu siguranță a fost inspirator. Doar ce i-am spus, cu câteva momente mai devreme, „Ei nu trebuie să stea acasă, lucrând la o slujbă obișnuită. Ei ar trebui să fie afară în câmpul evanghelic pe undeva, cu daruri mari ca acelea.”

¹¹ Vedeți, fiecare are, sper că nu las pe nici unul afară. Doamna care cântă la pian, cântăreții, corurile, și toți care au fost, cu siguranță apreciez aceasta cu toată inima mea.

¹² Și băieții aici, Gene și Leo, și ei vor să își exprime sentimentele, față de voi, pentru cumpărarea benzilor și a

cărților, și partea de care trebuie să se ocupe ei. Doar ce i-am întâlnit la ușă, cu câteva momente în urmă, și le-am spus că voi exprima sentimentele lor față de voi. Ei cu siguranță apreciază tot ce ați făcut ca să-i ajutați și marea mișcare a lui Dumnezeu.

¹³ Și acum asta vine din partea mea, a fiului meu, a soției mele, și a nurorii mele, și toți. Mulți, cineva a spus, „Cine este Sora Branham?” Este cea mai timidă fată care am văzut-o în toată viața mea. Oh, vai!

¹⁴ Fratele Art Wilson, sunt sigur că voi toți îl cunoașteți. Cred ca a fost fratele . . . Nu, a fost Fratele Jewel Rose, într-o seară, care a spus, „O vom chema pe Sora Branham să vină sus pe platformă,” și ea aproape că a avut un infarct. Ea chiar . . . Ea este foarte timidă.

¹⁵ Dragă, dacă nu vei leșina, ai vrea doar să te ridici un minut, astfel ca cineva să poată să vadă cu ce fată drăgălașă m-am căsătorit. În regulă. [Adunarea aplaudă—Ed.] Nora mea, soția lui Billy, Loyce, vrei să te ridici, soră, doar o clipă. Acea-i soția lui Billy, [Adunarea aplaudă] și nora mea.

¹⁶ Mulți dintre voi ați auzit de Joseph. Nu-i așa? Poporul African i-au trimis recent o haină mică cu mai multe culori. L-am văzut cu șase ani înainte ca să vină, când doctorul a spus că niciodată noi nu vom avea un alt copil, nu puteam avea. Copiii noștri au trebuit să fie cu cezariană. Mama mea, rudele soției mele sunt în acel fel, ei, copiii lor sunt toți cu cezariană. Și Domnul mi-a spus că voi avea acest copil, când doctorul a spus că nu se putea face, a spus că acest lucru nu se poate face. Am spus, „Va fi, oricum.” Și noi am așteptat patru ani, după ce a venit o vedenie că voi avea un băiat, și eu să-i „pun numele „Joseph.”

¹⁷ Și, după aceea, s-a născut o altă fată. Toți râdeau de mine, și spuneau, „Ai vrut să spui „Josephine.”

¹⁸ Am spus, „Nu. Am vrut să spun „Joseph,” ca băiat.” El poate îmi va locul când sunt plecat, dacă Isus zăbovește. Și încă patru ani; atunci doctorul a fost sigur că niciodată nu va mai fi un altul; încă patru ani, Joseph a sosit.

¹⁹ Mă întreb, mami, dacă ai putea să îl ridici sus doar un minut. Aș vrea ca ei să vadă ce . . . Acest băiat are deja duhul prorociei peste el. Și el . . . Ridică-te doar un pic, Joseph. Iată-l. În regulă. [Adunarea aplaudă—Ed.] El este ca mama lui, sfios.

²⁰ Vă voi spune ce s-a întâmplat. Noi eram plecați . . . El este în vârstă de patru ani acum. Dar când avea trei, noi eram plecați. Și el a spus, „Tati?”

Și eu am spus, „Da, scumpule.”

²¹ A spus, „David. . .” Acela-i băiatul care era infirm, și a fost vindecat, fiul D-lui Wood care locuiește lângă noi. A spus, „Am fost . . . l-am văzut că a avut un accident pe o motocicletă.” El

nici măcar nu are o motocicletă. „Și și-a rănit piciorul, și-a rupt hainele pe partea dreaptă.”

Am spus, „Unde a fost asta, scumpule?”

²² A spus, „În jos pe alee de unde locuim noi.” Și trei zile mai târziu, trecea un băiat din Kentucky, conducând o motocicletă, și David a mers jos pe alee și s-a rănit pe partea dreaptă și și-a rupt hainele, exact cum a văzut Joseph.

²³ Când l-am dedicat Domului, dimineața, acolo stăteau mulți copilași, și aveau mame cu ei pe lângă altar. Când l-am luat pe Joseph în brațele mele, fără să mă gândesc la ce spuneam, am spus, „Joseph, fiul meu, tu ești un proroc.” Asta este rugăciunea mea, oricum, și cred că va fi, că, Dumnezeu va lua tot ce mi-a dat El vreodată, și o înmulțește de două ori, și pune peste acel băiat, apoi când eu plec că el îmi va lua locul.

²⁴ Billy a fost tovarășul meu. Eu l-am crescut; mama lui a murit când el era doar de optsprezece luni; și am fost tată și mamă, ambii, pentru el. Dar se pare că nu are o chemare ca să fie un predicator. Este timid, retras, și așa mai departe, foarte mult ca mama lui, rușinos. Dar el a fost de mare ajutor alături de mine în adunare, pentru că am avut încredere în el, l-am luat acolo și i-am dat o slujbă de răspundere. Vedeți, acea slujbă a cartonașelor de rugăciune este o slujbă de răspundere. Cineva ar pune mâna pe aceea și ar spune . . . Un om a spus odată, „Îți voi da cinci sute de dolari dacă o vei pune pe soția mea pe platformă.” Ce ar fi dacă asta ar avea loc? Atunci ce ar face Duhul Sfânt? Billy știe destul de bine să știe să nu încerce niciodată asta. El ar ști că aș fi aflat de îndată ce ar fi atins platforma, deci, Domnul ar descoperi asta. Asta-i de ce el—el nu ar face asta niciodată, astfel vă suntem toți recunoscători.

²⁵ Și apoi la custode, domnul care ne ajută la poartă acolo, și cred că el este un fel de custode aici, sau ceva, sau un gardian la poartă. Și la toți oamenii care ne permit să avem acest auditoriu frumos, chiar nu pot spune îndeajuns „mulțumesc.” Cu siguranță apreciez aceasta, și tot ce este în fiecare fel, și tot ce se face.

²⁶ Acum ei mi-au spus, Fratele Borders, cu un timp în urmă, că au strâns o ofertă de dragoste pentru mine. Apreciez asta, și cu toată inima. O voi folosi, cum știu eu mai bine, pentru Împărăția lui Dumnezeu. Acum, nu este ce păstrăm aici ce contează, ci ce trimitem mai departe. Și sunt sigur că Dumnezeu va credita aceea în contul vostru în Împărăția care va veni.

²⁷ Acum, eu nu am un program radio. Nu am nimic de vândut. Dar dacă vreodată veți avea nevoie de una dintre aceste batiste sau ceva peste care să ne rugăm, scrieți-mi la Jeffersonville, Indiana, Căsuța Poștală 325. Aceasta va fi deservită, personal, și trimisă direct înapoi la voi. Și eu cred în acea slujbă. Și apoi dacă doriți vreodată să mă sunați, BUTler 2-1519 mă

găsește la Jeffersonville, Indiana. [Numărul de telefon a fost schimbat.—Ed.] Astfel, sau dacă nu vă puteți aminti asta, doar întrebați de mine la Jeffersonville, vor suna ei. Acum, eu nu fac asta ca să obțin adresa voastră, pentru că îmi este greu să găsesc pe cineva care să răspundă la scrisori pentru mine, și așa mai departe. Și acum nu sunt mult . . . Este în regulă, eu cred în aceste programe. Tot ce va ajuta pe Dumnezeu, să fie.

²⁸ Dar, știți, simt așa, că un membru al unei biserici, prima lor obligație este, cu zeciuiala și ofertele lor, este ca să susțină biserica lor. Dacă sunteți membri ale acestor biserici bune care sunt reprezentate aici, susțineți biserica voastră. Acea este prima voastră datorie față de Dumnezeu. „Aduceți zeciuiele și ofertele voastre în visteria casei.” Și visteria casei, sigur știți ce este, este de unde vă primiți hrana. Astfel, acolo este de unde vă primiți hrana spirituală, și obligația voastră este față de biserica voastră și nu la un evanghelist ca mine.

²⁹ Este strânsă pe undeva în timpul adunărilor când avem campanii de genul acesta, unde voi aveți o parte mică pusă deoparte ca să ajutați în susținerea acesteia, aceea se îngrijește de mine. Și vă mulțumesc foarte mult. Și de fiecare dată, pânzele de rugăciune sau orice de genul acesta, este în mod absolut gratuit. Nu este nimic în aceasta, noi nu . . .

³⁰ Și cărțile noastre, și așa mai departe, când le vindem, ele sunt . . . Noi trebuie să le cumpărăm, cu patruzeci la sută mai puțin decât obținem pe ele, și apoi noi . . . asta-i, pe acolo, obți multe deteriorări la ele, și ai plățile de transport pe lângă asta, apoi trebuie să le cari aici afară și apoi să le vinzi. Păi, nu ai putea, nu ai putea să amortizezi cu ele nici dacă ar trebui, vedeți. Dar noi o facem doar pentru că este ca să aducem Mesajul la voi, să încercați să vă ajutați, singuri; și apoi ca să spuneți la altcineva, și să le dați mai departe la ei. Asta-i pentru ce sunt aceste lucruri, nu-i așa? Comunismul își distribuie cărțile și literatura lor, gratuit, pentru că ei sunt un regim mare. Eu sunt doar o persoană. Aș vrea să fi putut, să am banii ca doar să spun „toate cărțile și totul, gratuit,” eu aș face-o. Dar nu o pot face, trebuie să am ceva ca să mă întorc din nou și să imprim încă câteva, sau—sau să cumpăr încă câteva.

³¹ Domnul să vă binecuvânteze. Și voi vă veți ruga pentru mine, nu-i așa? Și când sunt în străinătate, și în acele locuri întunecate unde vrăci stau în fiecare parte, te provoacă la tot ceea ce spui, vremurile se petrec greu, vânturile arzătoare de prigoană suflă, pot să vă pun pe listă, sau voi puneți-mă pe mine pe lista voastră, și să îmi pot aminti când va trebui să întâlnesc acea provocare din partea vrăcilor și a diavolilor, și lucruri acolo afară în câmp, pot spune, „San Jose se roagă pentru mine”? Vreți voi, vreți să faceți asta? Ridicați-vă mâna dacă vreți, spuneți, „Mă voi ruga pentru tine.” Vă mulțumesc. Vă mulțumesc, frații mei. Vă mulțumesc.

Am venit printre voi, ca să fiu fratele vostru, și să aduc. . . să ajut în a aduce pace și pe Cristos, tot ce este bun pentru voi. Rugați-vă pentru mine. Dacă am uitat pe cineva, iertați-mă, eu nu vreau. Dar un mare și sincer „mulțumesc,” și binecuvântările lui Dumnezeu pentru fiecare dintre voi.

³² Noi trebuie să plecăm spre acasă acum, imediat. Am o adunare de aproximativ trei zile acolo în bisericuța mea, să-i învăț botezul Duhului Sfânt, vorbirea în limbi, semne și minuni care să-i însoțească pe credincioși, și așa mai departe; oamenilor care sunt în jur, acolo.

³³ Eu cred în toate darurile spirituale. Cred în toată Biblia. Sunt Penticostal din vârful capului până la tălpile picioarelor, înăuntru, în afară, de jur împrejur, peste tot. Eu sunt Penticostal! Da Domnule! Ei spun, „Tu ești un ‚Baptist,’ ai spus.” Sunt un Baptist Penticostal. Sunt un Baptist care a primit Binecuvântarea Penticostală. Astfel sunt. . . Îl iubesc pe Domnul Isus.

³⁴ Și eu predicam. . . Am întâlnit câțiva prieteni din Arkansas, afară, și vorbeam despre Arkansas. Și la Little Rock, într-o seară în timp ce. . . Acolo era un frate bătrân Nazarinean care era pe cârje, și el a vândut creioane pe stradă, ani de zile. Și iată-l aici afară pe stradă, următoarea zi, cu aceste cârje vechi, mergând în sus și-n jos pe stradă, doar slăvindu-l pe Dumnezeu. În acea seară a fost. . . Robinson Memorial Auditorium, voi oamenii din jur la Little Rock știți unde se află. Și—și el și-a ridicat mâna, și a spus, „Doar un minut, Frate Branham, eu vreau să te întreb ceva.”

Am spus, „Da, domnule, ce este?”

³⁵ Și el a spus, „Ști, când te-am auzit predicând, am fost sigur că tu erai un Nazarinean.” Pentru că, asta-i ce era el. A spus, „Am fost sigur că erai un Nazarinean, pentru că predici exact ca un Nazarinean.” Și a spus, „Apoi te-am auzit spunând că erai un membru, la acel timp, al Bisericii Baptiste.” Și a spus, „Toată adunarea ta, aproape, este Penticostală.” A spus, „Eu nu înțeleg asta.”

³⁶ Am spus, „Ei bine, asta-i ușor. Eu sunt un Penticostal Nazarinean Baptist.” Astfel asta-i ceea ce este. Întregul lucru este acesta: noi suntem una, în Cristos Isus, legați cu legăturile dragostei Sale.

³⁷ Să ne rugăm acum înainte să deschidem Cuvântul, nu vrem să vă reținem atât de mult acum ca să întârziați la serviciul vostru de biserică din seara aceasta. Dar haideți să îi cerem lui Dumnezeu să intre și să ne binecuvânteze, extrem, din abundență. Câți aveți o cerere acum, ridicați-vă mâinile și spuneți, „Doamne Dumnezeule, Tu doar amintește-ți de mine, eu sunt—eu am nevoie astăzi”? Dumnezeu să fie cu voi.

³⁸ Tată Ceresc, în timp ce încă o dată ne apropiem de Prezența Ta Sfântă, noi s-...nu, și, nu simțim să ne scoatem doar încălțăminte, ci noi ne luăm afară inima noastră și o așezăm înaintea Ta, Tată. Noi Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut Tu în această campanie mare. Ne dăm seama, Doamne, că măreția nu înseamnă numere. Măreția este Prezența Ta. Căci, a fost scris privitor la Mesia care urma să vină, că „toate locurile înalte se vor face joase, și locurile joase vor fi înălțate; frunzele vor bate din palme, și muniții vor sălta ca berbecuții.” Și o persoană s-ar gândi în gândirea intelectuală, despre acel timp măreț care va fi, căci care de foc vor veni din Cer, aducându-l pe Mesia. Dar cum s-a întâmplat? La un bătrân predicator cu arătare aspră, venind din pustia din Iudeea, nici măcar îmbrăcat ca un slujitor; cu o bucată de piele înfășurată în jurul lui, ca o—o haină; păr peste tot pe el, și barba pe fața lui; predicând, nu într-o biserică, ci pe malurile Iordanului, strigând, „Pocăiți-vă, căci Împărăția Cerurilor este aproape!” Jos de-a lungul malurilor noroioase, au apărut urmele de pași ale unui Tâmplar Galileean, care a intrat în apă, și Dumnezeu așa a recunoscut și a onorat aceasta încât El a deschis Cerurile și ei au văzut Duhul Sfânt coborând ca un porumbel asupra Lui. Acea a fost măreț. Ce numește omul „măreț,” uneori este nebunie în privirea Ta, Doamne. Dar ce numește omul „nebunie,” este măreț în privirea Ta.

³⁹ Acum suntem atât de bucuroși că un lucru măreț s-a întâmplat în San Jose. Aici stau slujitori care șed aici, unii dintre ei aparțin la Adunările lui Dumnezeu, unii dintre ei aparțin la Biserica lui Dumnezeu, Independentă, și Penticostalii Uniți, și toate felurile diferite. Și iată-mă aici stând între ei, fără să aparțin la nici una din organizații, dar încerc să stau în spărtură, vorbind pentru toți. Și noi suntem una, în Tine; o inimă, un acord, un loc. Ce timp pentru Duhul Sfânt ca să reinnoiască ceva! Acordă aceasta, Doamne. Fi Tu cu noi, Doamne. Bindecuvântează fiecare denominațiune care este reprezentată aici. Acordă aceasta, Tată. Toți acești predicatori buni, fie ca bisericile lor să crească și să prospere, Doamne. Fie ca bolnavii să fie vindecați, orbii să vadă, surzii să audă, păcătoșii să fie mântuiți și umpluți cu Duhul Sfânt. Fie să se deschidă o trezire prin această țară aici, care să zguduie toată Coasta de Vest. Acordă aceasta, Doamne. Fă să izbucnească așa un zel în mijlocul fraților mei, ca ei chiar să nu se poată odihni; unul să-l înflăcăreze pe celălalt, și fiecare biserică va înainta într-o singură unitate mare, având părtășie unul cu altul, frângând pâinea din casă în casă, într-o singură inimă. Admite aceasta, Doamne. Trimite acea trezire care o așteptăm.

⁴⁰ Bindecuvântează adunarea, în timp ce ei așteaptă în după ameză aceasta vindecarea lor, și mulți după mântuirea lor. Și ajută-mă, O Dumnezeule, așa cum citesc din Cuvântul Tău sacru. Fie ca Duhul Sfânt să ia ce este al Tău, Doamne, și să

îl aducă în inimile noastre. Și atunci folosește-mă, Doamne, să dau o porție satisfăcătoare din Cuvântul Tău la fiecare inimă flămândă în parte. Ascultă-mă, mă rog, Tată, în Numele lui Isus eu o cer. Amin.

⁴¹ Cineva tocmai mi-a dat un bilețel, și a spus, „Fratele Baxter, din Canada, îți trimite dragostea și salutările lui, și el se află aici în California acum, ține o adunare la Concord.” Dumnezeu să îl binecuvânteze pe Fratele nostru Baxter. George Patterson, ești aici? George Patterson, ești tu în adunare? Dacă ești, transmite dragostea mea . . . Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Patterson; transmite dragostea mea Fratelui Baxter, un om bun. Și dacă careva dintre voi sunteți pe acolo, dacă vreți să auziți o predică predicată de un om care știe cum să o facă, mergeți să îl ascultați, dacă sunteți pe acolo; cu siguranță este un predicator minunat. Noi am fost împreună pentru mulți, mulți ani. Dragostea mea nu s-a stins niciodată pentru Fratele Baxter; nu se va stinge niciodată. El are o biserică mare în Canada. El nu a mai putut fi cu mine, din cauza solicitării din partea bisericii lui.

⁴² Știu cum este. Chiar și Tabernacolul meu astăzi, din care fundația mea . . . Acum, oamenii care trimit donații la această fundație, are un număr guvernamental care vine înapoi la voi, ca să vă dea scutire de impozit pe tot ce trimiteți la această fundație. Este o—o fundație non profit, numită Tabernacolul Branham. Și eu știu, acolo, acei administratori pun presiune asupra mea, „Să construim un tabernacol mare, tu rămâi aici și să vină oamenii la tine.” Asta sună bine, dar aceea nu este voia lui Dumnezeu pentru mine. Există unii oameni care nu au suficienți bani ca să vină la mine, trebuie să mă duc eu la ei. Vedeți? Astfel eu—eu știu cum este să ai presiune pusă pe tine.

⁴³ Și Fratele Baxter o avea pusă pe el, astfel a trebuit să lase campania și să meargă la biserica lui. Domnul să îl binecuvânteze pe Fratele nostru Baxter. Transmiteți-i dragostea și salutările mele, personal, din partea mea, dacă vrei, frate.

⁴⁴ Acum să deschidem în Scriptură, pentru următoarele aproximativ douăzeci de minute, la ceva din Cuvânt, care, Acesta nu va da greș niciodată. Și toți oamenii care sunt aici, bolnavi, în nevoie pentru orice, doar lăsați-vă să pătrundeți direct în Cuvânt. Aveam de gând să predic în după-amiaza aceasta despre *Cum Vulturul Își Scutură Cuibul*, dar, am aflat, că băieții au adus-o aici și au vândut-o printre oameni, sub o formă de carte. Și atunci, fiind doar puțin răgușit în gâtul meu, am luat un alt text. Și acum cred că am menționat tot ce trebuia să menționez. În regulă. Să deschidem la Ioan, Sf. Ioan, al 14-lea capitol, pentru citirea noastră din Scriptură. Și ascultați atenți în timp ce citim primele opt versete din Ioan 14.

Să nu vi se tulbure inimile: aveți credință în Dumnezeu, aveți credință și în Mine.

În casa Tatălui meu sunt multe locașuri: dacă n-ar fi așa, Eu v-aș fi spus. Eu mă duc să vă pregătesc un loc.

Și dacă Mă duc și vă pregătesc un loc, Eu voi veni din nou, și vă voi primii la Mine; ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

. . . unde Mă duc voi știți, și calea voi o știți.

Toma I-a zis, Doamne, nu știm unde Te duci; și cum putem să știm calea într-acolo?

Isus I-a zis, Eu sunt calea, adevărul, și viața: nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine.

Dacă voi m-ați fi cunoscut pe Mine, voi ați fi cunoscut și pe Tatăl meu: și de acum încolo voi mă cunoașteți, și m-ați și văzut.

Filip i-a spus, Doamne, arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns; cu alte cuvinte, satisface.

⁴⁵ Acum asta-i despre ce vreau să vorbesc, în această după-amiază. A fost strigătul inimii umane, pentru . . . de când existăm ca ființe umane, nouă ne-ar place să îl vedem pe Dumnezeu. Și vreau să iau cam patru căi, în această după-amiază, ca să vi-l arăt pe Dumnezeu. Mai întâi vreau să îl iau pe Dumnezeu în universul Său, Dumnezeu în Cuvântul Său, Dumnezeu în Fiul Său, Dumnezeu în poporul Său. Și am putea lua aceasta în multe alte moduri. Dar mi-ar place să vorbesc de la acele patru subiecte, patru moduri diferite asupra cărora ne vom uita, să vedem dacă îl putem vedea pe Dumnezeu. Acum, nu există nici o persoană aici căruia nu i-ar place să Îl vadă. Nu v-ar place să îl vedeți pe Dumnezeu? Mie mi-ar place să Îl văd. Astfel dacă El este Dumnezeu, care noi știm că El este, atunci de ce nu Îl putem vedea?

⁴⁶ Iov odată a spus asta, cea mai veche Carte din Biblie, a spus ceva de genul acesta, „Dacă aș fi știut doar unde locuiește El, m-aș duce să-I bat la ușă. Și mi-ar place să stau de vorbă cu El.” Și el a ajuns să stea de vorbă cu Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus să se încingă ca un bărbat, căci El urma să-i vorbească. Și El a coborât într-un vârtej de vânt, și a vorbit cu Iov.

⁴⁷ Îmi amintește de o . . . acolo aproape de casa noastră. Noi trăim lângă Râul Ohio. Și acolo era un băiețel care a mers la o anumită Școală Duminicală, o Școală Duminicală Baptistă, în ținutul nostru, și el era foarte mult entuziasmat. Într-o zi când a întrebat-o pe mama lui, „Dacă această Persoană mare care se numește Dumnezeu, pentru care mergem la biserică să ne închinăm, dacă El este o Persoană așa de mare, mă întreb dacă a-i putea să mă lași să Îl văd? Mi-ar place să Îl văd.”

48 „Oh,” mama i-a spus juniorului ei mic, a spus, „ei bine, fiule, tu trebuie să o întrebi pe învățătoarea ta de Școală Duminicală, mama nu este în măsură să îți ofere acel răspuns.”

49 Astfel la Școala Duminicală a vorbit cu învățătoarea lui, și ea a spus, „Nici eu nu sunt în măsură, să îți răspund, astfel tu mai bine întrebă-l pe păstor.”

50 Și după predică, l-au întrebat pe păstor. Și păstorul a spus, „Nu, fiule.” A spus, „Nimeni nu îl poate vedea pe Dumnezeu.” A spus, „Dumnezeu este chiar ca și aerul, și nu Îl poți vedea.” Și, desigur, asta nu l-a satisfăcut pe băiețaș.

51 Și el obișnuia să fie prieten cu un bătrân jos pe Râul Ohio. Și el era un tipic bătrân pescar, încărunit în barbă, și este cam în vârstă de șaiszeci și cinci, șaptezeci de ani, burlac, trăia pe o cocioabă de bărcuță. Și am pescuit cu el, eu însumi, și obișnuiam să mergem sus în apropierea insulelor și să pescuim, așezam fire cu cârlige. Astfel acest băiețaș era cu el într-o zi, sus pe râu. Și pe drum la întoarcere, s-a pornit o furtună și ei au fost nevoiți să se grăbească la mal, ca să acosteze bărcuța, pentru că valurile erau atât de îngrozitor de mari și cu creste albe, încât ar fi răsturnat mica ambarcațiune. Astfel după ce a încetat furtuna, și ei au venit de după copaci, au împins bărcuța de la mal, și au ajuns afară în curentul râului, care era cam lat de o milă Râul Ohio acolo. Au pornit în jos pe râu, plutind înainte, în timp ce bătrânul pescar trăgea vâslele.

52 Și în timp ce erau după copac, bătrânul pescar i-a spus băiețelului povestea (pentru că îl întrebasese) de ce nu era el căsătorit, și nu avea pe nimeni care să se îngrijească de el. Și a spus, „Oh, fiule, există Cineva care se îngrijește de mine. Și motivul că nu sunt căsătorit, este că soția mea este în Cer, mă așteaptă.” Și a continuat cu povestea.

53 Și așa cum a ajuns afară în curent, se îndreptau spre Est cu bărcuța . . . sau mergeau spre vest, adică, cu bărcuța, și bătrânul pescar cu fața . . . înapoi sus pe râu înspre vest, era după-masa, și—și soarele apunea. Și, după ploaie, a apărut un curcubeu.

54 Și, oh, eu cred că acela este cel mai frumos timp! Când ploaia a spălat toată murdăria de pe copaci, și—și ei arată așa de frumoși, verzi, în culorile lor originale. Și toate florile sunt frumoase și atmosfera este joasă, și aduce afară mirosul trandafirului. Este doar un timp frumos, după o ploaie.

55 Mă gândesc că într-un fel îmi amintește, după o trezire, când Duhul Sfânt a venit înăuntru și a spălat tot praful, și—și ne-a îndulcit din nou înaintea Domnului. Doar a sta în Prezența a . . . cum sunt eu în această după-amiază, doar scaldându-mă aici în Prezența Domnului Isus. Duhul Sfânt luând la o parte toate îndoielile și temerile și lucrurile de la noi, și noi stăm împreună, după ce o—o ploaie din Cer ne-a umplut sufletele.

⁵⁶ Așa cum bătrânul pescar a început să-și tragă barca înainte, micuțul a observat că lacrimile au început să-i coboare pe fața bătrânului pescar. Și băiețașul s-a întors să vadă la ce privea el, și acolo era un curcubeu pe cer. Astfel micuțul care stătea în partea din spate a bărcii, a devenit entuziasmat. Astfel el se ținea de partea cu frânghii, și s-a ridicat, și a alergat înspre pupa bărcii și a căzut jos în poala bătrânului pescar. Și a spus, „Vreau să te întreb ceva ce nici mama mea nici învățătoarea mea de Școală Duminicală, sau păstorul, nu îmi pot răspunde.”

⁵⁷ Și bătrânul pescar s-a oprit din vâslit, și a spus, „Ce este, băiețaș?”

⁵⁸ A spus, „Eu te-am observat că priveai la acel curcubeu.” A spus, „Mi se spune că Dumnezeu l-a pus acolo sus.”

El a spus, „Este adevărat, băiețașul meu.”

A spus, „Dacă Dumnezeu este atât de mare, ar putea cineva să îl vadă?”

⁵⁹ Și bătrânul pescar l-a strâns pe băiețel la pieptul lui, și a spus, „Bindecuvântările să fie peste tine, băiețașul meu! Lasă-mă să îți spun ceva. Tot ce am văzut în ultimii cincizeci de ani a fost Dumnezeu.”

⁶⁰ Era așa de mult Dumnezeu în interior, încât el îl putea vedea în exterior. Acum, acela este unicul mod în care veți reuși vreodată să îl vedeți pe Dumnezeu, este să îl aveți în interiorul vostru, dați-I voie să privească prin ochii voștri, și El se va declara pe Sine.

⁶¹ Desigur, Dumnezeu este în Universul Său. Nimeni care este în toate facultățile mintale nu s-ar putea gândi la . . . Mergeți aici jos la Los Angeles, la Muntele Palomar, pe undeva, și priviți la aceea, acele fotografii care le-au făcut. Și acel observator mare, unde că o sută douăzeci de milioane de ani lumină de spațiu, puteți vedea. Transformați aceea în mile, și vedeți unde ați merge. Păi, ați întinde un rând din cifra nouă în jurul acestui oraș, și încă nu veți reuși să-i transformați în mile. Dar dincolo de aceea încă există sistemele solare, în continuare dincolo! Și când o persoană privește la aceea, este un singur lucru care îl poți face, este să îți ridici mâinile și, „Ce,” să cânti, „Ce mare Ești! Ce mare Ești!” Fiecare rotindu-se perfect, încât îți pot spune eclipsa soarelui și a lunii, cu douăzeci de ani înainte să se întâmple, până la minut. Atât de perfect sincronizat de Dumnezeu!

⁶² Și apoi dacă veți observa doar în natură, cum se va mișca Dumnezeu prin universul Său. Cum că lumea este înclinată doar un pic, ca să unească aerul cald cu cel rece, ca să creeze ploaia care va udă recoltele. Cum că Dumnezeu locuiește în universul Său! Credeți voi asta? Sigur, El o face.

⁶³ Și cu ceva timp în urmă stăteam de vorbă cu o persoană, pe tema despre Dumnezeu. Și era jos la, în Kentucky. Și el mi-

a spus. . . El era un necredincios. Eu și cu d-l Wood eram la vânatoare de veverițe, și ne-am dus să întrebăm dacă am putea vâna pe proprietatea lui. Și el a spus, „Oh, mergeți,” a spus.

64 Fratele Wood a spus, „Sunt eu și al meu—păstorul meu, vrem să vânăm.”

65 A spus, „Wood, nu vrei să spui că ai ajuns atât de jos încât să trebuiască să cari tot timpul un predicator cu tine?”

66 Și el a spus, „Nu, acesta este doar păstorul meu.” A spus, „Lui îi place să vâneze.” Și a spus că eu. . .

67 Și eu eram afară în camping cam de două săptămâni, cu barba cam de jumătate de inch; și—și pe cât de murdar puteam fi, pentru că dormeam pe pământ, în felul cum eram în camping. Eram afară, să mă odihnesc. Și acela este modul meu să mă odihnesc, pentru că l-am găsit pe Dumnezeu în natură. Acea a fost prima mea Biblie, era Dumnezeu în natura Lui, în universul Lui.

68 Și el a spus, „Ei bine,” a spus, „cred că este în regulă, să te asociezi cu predicatori.” A spus, „Dar, tu știi, eu am ideea mea referitor la acele lucruri.” A spus, „Nu cred în nici un fel de religie.” Și acolo mai era un om care ședea cu el. Și—și noi am continuat, vorbind despre religie (ei au vorbit) pentru o vreme. Și eu stăteam doar acolo, mâncam un măr care îl culesesem de pe pământ.

69 Și el, acest bătrân care se presupunea a fi cel necredincios, a spus, „M-am întrebat deseori. Mi-ar place să întâlnesc un predicator.” Și a spus, „Acela era cel care a fost aici la Acton, de data aceea.” A spus, „Tu știi, sora bătrână de aici de pe deal; nu-mi pot aminti numele ei chiar acum.” A spus, „Acel om stătea acolo la Taberele Metodiste,” sponsorizat de biserica Metodistă. Este ciudat, dar s-a întâmplat. Și noi aveam o campanie de vindecare.

70 Acum, voi Metodiștilor ar trebui să credeți asta. John Wesley a crezut în aceasta. Desigur, el a crezut. Toți reformatorii timpurii au crezut în vindecarea Divină.

71 „Și,” a spus, „stând în acea adunare în seara aceea, el a vorbit cu sora acestei femei bătrâne de aici. Care eu și cu soția mea și soțul ei, tot ce puteam face (ea era într-o stare atât de avansată cu cancer, doctorii renunțaseră la ea, cu săptămâni înainte), și să o punem pe o ploscă în acea dimineață.” A spus, „În așa stare era ea!” Și a spus, „Sora ei a participat la acea adunare. Și acest predicator a chemat numele acestei femei, și i-a spus să vină, să pună o batistă pe această femeie cu cancer, sora ei. Și a pus, în acea seară. Și dimineața următoare, ea a mâncat șuncă și ouă, și a preparat plăcinte cu mere prăjite pentru micul dejun, și a mâncat.” A spus, „Vreau să îl întâlnesc pe acel predicator într-o zi.” Eu doar stăteam acolo.

Și am spus, „L-ai recunoaște pe predicator?”

72 A spus, „Nu, eu nu îl cunosc.” Și Fratele Wood s-a uitat la mine, și a făcut cu ochiul.

73 Și eu am spus, „Tu vrei să-mi spui că nu crezi că există un Dumnezeu?”

A spus, „Nu aș crede decât dacă l-aș putea vedea.”

Am spus, „Cât de bătrân este mărul acela?”

„Oh,” a spus, „L-am plantat acolo cam acum patruzeci de ani.”

74 Am spus, „Este numai început de Septembrie, noi nu am avut vreme rece nici nimic. Spune-mi, domnule, ce este ceea ce-i vorbește, ce Inteligență îi vorbește acelui pom și face ca acea sevă să coboare jos în rădăcini și să se ascundă pentru iarnă? Toarnă apă pe un butuc și vezi dacă o va face, sau pune o găleata pe acesta, și vezi dacă va duce jos și se va ascunde în pământ, ferindu-se de vremea rece. Dacă nu ar face asta, vremea rece ar omorî pomul imediat. Dar o anumită Inteligență scurge seva jos în pământ, din acel pom, și o menține caldă; de la frunzele, care au căzut pe pământ, din pom. Și primăvara următoare, înainte chiar ca vremea să se modereze, iată seva că urcă din nou, aducând cu ea viață nouă. Explică-mi asta. Spune-mi ce face asta.”

El a spus, „Nu m-am gândit niciodată la asta înainte.”

75 Am spus, „Este Dumnezeu în universul Său. Dumnezeu sincronizează totul chiar potrivit.”

A spus, „Cum te cheamă?”

Am spus, „Eu sunt Fratele Branham.”

76 A spus „Acela-i omul, numele-numele omului care a fost acolo.”

Am zis, „Așa este.”

77 A spus, „Cu toată barba aceea, și tot acoperit cu sânge de vererită, tu?”

Am spus, „Este doar același, eu, eu sunt persoana.”

A spus, „Cum ai cunoscut-o pe acea femeie?”

Am spus, „Nu o cunoșteam.”

78 „Cum ai știut că se va face bine?” A spus, „Ea doar ce a trecut pe drum pe aici, ea și cu soțul ei, mai devreme, pe jos.”

Am spus, „Nu am cunoscut-o.”

A spus, „Tu ai vindecat-o?”

79 Am spus, „Nu, domnule. Dumnezeu a arătat, Dumnezeu a vindecat-o, este harul Său uimitor!”

80 El mânca dintr-un măr, și a mușcat o dată. Și-a întors capul, a spus, „Puteți merge să vânați vererite.”

⁸¹ M-am uitat în jur, și lacrimile îi curgeau în jos pe obraji. Mi-am pus brațul în jurul lui, am spus, „Frate, tu Îl crezi, nu-i așa?” A dat din cap aprobator *așa*, și s-a întors și a ieșit spre hambar. Oh, Dumnezeu este în universul Său!

⁸² Cu ceva timp în urmă, un necredincios a traversat națiunea, cu ani în urmă, patruzeci, cincizeci, șazeci de ani în urmă, obținând convertiți. Oh, el era atât de deștept cu intelectualii lui încât predicatorii moderni, intelectual vorbind, nu au putut ține nimic lângă el. Și el a făcut convertiți la ateism. Și odată sănătatea lui se înrăutățise; el a mers sus în Colorado, aproape de o fermă unde cândva și eu creșteam vite și lucram. Și el era în vacanță înapoi acolo. Omul care îl cunosc, și tatăl lui, și-au făcut—și-au făcut loc, ca să își ridice tabăra. Și într-o zi el se plimba prin spate, și s-a oprit. Și a privit la stânci, și a spus, „Doar de unde ați apărut? Cum ați ajuns acolo?” Și vânturile au început să sufle. El a spus, „Am fost eu greșit tot timpul? Dacă există un Dumnezeu, să Îmi vorbească!”

⁸³ Acolo, acel necredincios pe care predicatorii sau nimeni nu a putut—nu au putut să îl oprească sau să-i țină piept, adică, în cuvintele înțelepciunii lui, dar ei se temeau de el. Dar Biblia a spus, „Dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga imediat.” Dumnezeu are un mod de a face lucrurile. Pietrele au strigat! Acolo pe genunchii lui, cu fața la pământ, și-a predat duhul lui necredincios lui Dumnezeu, și a devenit un Creștin blând, umil. „Ei vor tăcea, natura va striga.”

⁸⁴ Eu, eu sunt un vânător. Mie—mie îmi place să vânez, pentru că acolo este unde l-am aflat pe Dumnezeu, mai întâi, a fost în pădure. Când am vrut de prima dată să-L slujesc, nu știam cum să mă rog. Și noi nu am mers niciodată la biserică; ai noștri, în spate, erau. . . eu, eram Catolici. Ei nu au. . . Irlandezi, de natură, mama și tata, ambii; cu excepția, bunicul meu care era Indian. Și atunci ei. . . Eu nu am știut cum să mă rog. Și vroiam să fiu mântuit, și, știți ce am făcut mai întâi? M-am pus jos și i-am scris lui Dumnezeu o scrisoare, și l-am spus că îmi părea rău pentru ceea ce făcusem. Și mă pregăteam să merg afară în pădure, pe o potecă unde aveam un sentiment cu adevărat ciudat când mă duceam pe la aceste locuri, și urma să o prind de copac astfel El ar fi putut să o citească când El a trecut pe acolo. Pentru că, știam că El locuia acolo prin pădure pe undeva. Am văzut prea multe lucruri întâmplându-se; Eu știam că El locuia pe undeva. Și m-am gândit, „El, fiind atât de liber de păcat, El ar fi afară într-un loc unde era curat, și unde nu se aflau oameni.” El ar fi putut. . . Aș fi putut să Îl găsesc acolo mai bine decât aș fi putut prin locuri unde oamenii le-au contaminat. Am aflat, prima mea Biblie a fost din natură.

⁸⁵ Sau, voi—voi luați aceste rățuște. Ele vin din Sud aici, și se duc afară, sus de tot în Canada, și își fac cuibul acolo sus în

mocirlă. Și își depun ouăle, și se nasc rățuștele. Și, apoi, aceea este primăvara. În acel an, ele cresc, toată vara sunt hrănite. Și când vine timpul de iarnă, de prima dată ce vine un vânt rece suflând peste munți, unde este îngheț, suflă în jos peste ținutul preeriilor unde se află lacurile, sau poalele muntelui, și acea dintâi briză rece suflă pe acolo, cu gheață în aceasta; pe undeva în acea grămadă mare de rațe pe acest iaz, este un mic conducător, un rățoi micuț. El va alerga direct acolo în mijlocul aceluia iaz, își ridică acel cioculeț sus în aer, și măcăie de patru sau cinci ori, fiecare rață de pe iaz va veni la el. El se va înălța de acolo. Nu a mai fost niciodată înainte afară din acel iaz; el s-a născut acolo în acea primăvară. Se va înălța de pe acel iaz și se va duce tot atât de drept cât poate să meargă spre Louisiana, la acele câmpuri de orez; nici o busolă deloc. Ei îl numesc „instinct.”

⁸⁶ Deseori m-am gândit, dacă Dumnezeu i-a dat suficientă deșteptăciune unui rățoi, numită „instinct,” ca să-l călăuzească departe de necaz, ce ar trebui să-i facă El la o biserică care este născută din nou, plină de Duhul Sfânt? Ce s-ar cuveni să facă El? Nu are nici o busolă, dar s-a născut un conducător! Rațele își cunosc conducătorul, dar biserica nu. Duhul Sfânt este Conducătorul nostru, El este Învățătorul nostru, El ne va conduce în Adevăr, în Viață. Rațele îl cunosc pe al lor, dar se pare că uneori noi nu avem atâta inteligență cât o rață. Pentru că, lui îi place să țină în grijă cu ce i-a fost dat, dar noi încercăm să rezolvăm ceva diferit. Aceea-i intelectul, voi ieșiți afară din marele univers al lui Dumnezeu.

⁸⁷ Eu vă voi spune ce puteți face, unii dintre voi oameni din țările reci. Să urmăriți acea scroafă bătrână care merge din partea de nord a colinei, și cară toate acele ghije și coceni în jur pe partea de sud a colinei, și își fac culcușul. Și în acea seară ascultați la știri, și știrile vor spune, „Măine, va fi vreme frumoasă,” nu ascultați nici un pic la ce spune el. Acea scroafă bătrână știe mai mult despre vreme decât va ști el vreodată. Asta-i exact așa. Ea s-a dus în partea de sud unde va fi cald.

⁸⁸ Mergeți la vânătoare de iepuri și îi vedeți pe acei iepuri șezând înapoi pe sub tufiș, așa, așteptați-vă la vreme rece! Și dacă îi vedeți că intră într-un câmp cu porumb, se pregătește să ploaie.

⁸⁹ Doar observați-l pe Dumnezeu, El se mișcă, oh, cât de minunat este El! Dacă doar vă veți deschide ochii, voi Îl puteți vedea pretutindeni în jurul vostru. El este în universul Său, pretutindeni, se mișcă. Priviți-L în apusul soarelui. Priviți-L în răsăritul soarelui. Priviți-L în curcubeu. Priviți-L pretutindeni. Voi Îl puteți vedea, El nu este mai departe de voi decât vă este brațul drept. Dumnezeu este în universul Său.

⁹⁰ Cu câțiva ani în urmă, eram la vânătoare de elani, sus în Colorado unde de obicei vânez cam destul. Și sus în munți acolo,

era la începutul toamnei, și zăpada nu a venit suficient de adânc ca să-l alunge pe elan din cheresteaua înaltă, jos în vale. Astfel eu și cu Jeff, fermierul, aveam . . . Îl ajutasem la creșterea vitelor acolo ani de zile, și încă îi ajut la strângerea vitelor. Și noi am călărit sus, pentru vânătoare, și el se ducea de la mine timp de trei sau patru zile. El a mers înapoi la ramificația vestică a Râului Troublesome, și eu vânam la ramificația estică. Și dacă obțineam elan, noi îi agățam sus, și am fi știut unde să aducem caii de transport, și noi eram doar pe calul nostru înșeuat.

⁹¹ Și într-o zi mă aflu la înălțime, mă îndepărtasem mult de calul meu înșeuat, și sus în jurul crestei. Și așa târziu în toamnă, va, primul lucru ce-l ști, soarele va străluci, apoi va ploua, apoi se va însenina, apoi va ninge. Și, este doar vreme schimbătoare. Și eu vânam, la înălțime. Era destul de uscat, și auzisem un trosnet de fulger; și am privit, venea peste munți, și se apropia ploaia. Astfel, eu doar m-am dus după un pom și am stat acolo puțin până a trecut furtuna. Vânturile suflau și se suceau, și în jur, și am stat în spatele copacilor până când s-a oprit. După ce s-a oprit . . .

⁹² Stăteam acolo, gândindu-mă la Dumnezeu. A fost doar cu câțiva ani în urmă, eu țineam aceste campanii. Și m-am gândit, „Ce mare este Dumnezeu, și cât de minunat!” Am spus, „Trebuie să fi fost născut pentru acest loc, afară în păduri, de unul singur, departe de oameni și de mulțimi, și de cei bolnavi și cei neputincioși, și de toate, sunatul telefoanelor, și ambulanțele care vin.” M-am gândit, „Ce dulce și pașnic! Doamne, lasă-mă să stau aici. Si eu—eu m-am născut pentru asta, asta este natura mea, aici este unde aparțin. Aici este unde locuiești Tu.” Și m-am gândit, „Bine, dacă nu o voi avea în aceasta, o voi avea în Mileniu, așa că doar voi aștepta după acel timp.”

⁹³ Și când furtuna a încetat, eu cumva am ieșit din spatele copacului. Și, în spate de tot pe marginea muntelui, am auzit un elan mascul bătrân care începuse să—să mugească. Și el chema către restul turmei; ei se risipiseră, în timpul furtunii. Și a început să își cheme perechea. Atunci cum a spus David în Scripturi, „Când adâncul cheamă Adâncul”! Dacă există un adânc, care cheamă, trebuie să existe un Adânc care să-i răspundă, pe undeva.

⁹⁴ Și atunci acea natură a început să se trezească în mine. „Aici este locul unde să rămân. Oh, asta este muzică!” Înapoi de tot pe aici, bătrânul lup cenușiu a urlat, și perechea i-a răspuns, de jos la bază. Oh, vai! Acea-i când adâncul într-adevăr cheamă Adâncul; să auzi acel strigăt sălbatic al lupului, niște animale sălbate țipă, păsările țipă. Pentru mine, este Dumnezeu! Îl pot auzi pe El printre fiarele Lui și animalele Lui.

⁹⁵ Vântul sufla, s-a întâmplat să mă uit în spate aici unde . . . sufla, destul de rece ca să înghețe apa de pe conifere. A ieșit

soarele, acolo în vest, în *această* direcție, și părea ca un ochi care privea pe acolo, ca Dumnezeu, în apusul soarelui. Și am observat că a format un curcubeu de-a lungul canionului. Și am început să mă gândesc, „Iată-L acolo în curcubeu. Iată-L pe acolo, în strigătul aceluia elan. Iată-L acolo în lup, chemând. Iată-L aici în copaci. Îi pot auzi glasul Lui susurând. Iată-L acolo în curcubeu.”

⁹⁶ Căci, „El avea înfățișarea unei pietre de Iaspis și de Sardu, cu un curcubeu pe capul Său; Alfa, Omega, începutul și sfârșitul; Cel ce Era, Care Este, și Va Veni; Rădăcina și Vlăstarul lui David.” Și cu curcubeul, șapte culori, desăvârșire. Dumnezeu este desăvârșit în șapte. Și acolo era El și ca curcubeu, ca un legământ.

⁹⁷ Peste tot unde priviți, îl puteți vedea pe Dumnezeu, dacă vă veți uita doar în natura Lui. Și în timp ce mă umplusem complet. . . Vă voi spune ceva, atunci veți ști că eu sunt—eu sunt un Baptist adevărat. În timp ce priveam la aceea, am fost atât de umplut de Duhul Sfânt încât mi-am rezemat pușca de un copac și am alergat în jurul copacului cât de tare am putut, aruncându-mi un picior în aer, și țipând cu toată puterea glasului meu, urlând, „Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia,” doar în jur, în jur, în jur, în jur, până aproape că am căzut jos; apoi m-am oprit și îmi smuceam mâinile în sus și-n jos, și acolo urlând, „Glorie! Glorie! Glorie! Glorie! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia,” pe cât de tare puteam alerga. Nu mă puteam gândi la nimic altceva să spun. Inima mea bulbucea că dădea peste.

⁹⁸ Ce a fost aceasta? Adâncul chemând Adâncul! L-am auzit pe Dumnezeu acolo afară într-un fel în care voi poate nu L-ați auzi. Dar, pentru mine, El era în universul Său, chemând înapoi, „Eu sunt Dumnezeul creațiunii. Eu am făcut toate lucrurile cu mâna Mea.”

⁹⁹ Da, dacă ar fi venit cineva în pădure, s-ar fi gândit că avea un maniac în pădure. În jur, în jur, în jur, în jur, mă învârteam în jurul aceluia copac, doar având un timp glorios! Nu eram. . . nimeni, nu îmi păsa dacă ei auzeau, sau nu. Eram la cincizeci de mile, treizeci de mile, oricum, de oricine, din câte știam eu. Dar mă învârteam în jurul și în jurul copacului, țipând.

¹⁰⁰ Din ce cauză? Eu eram în catedrala lui Dumnezeu. Am putut să-L văd pretutindeni, soarele, razele străbătând prin pădure, curcubeul acolo, lupul urlând, elanul urlând. Eu puteam să-L aud în vânturi. Oh, vai, El este pretutindeni! Mult mai sus, puteai vedea unde zăpada acoperea munții, și își arunca umbra în jos peste coniferi. Oh, doar priviți oriunde, Îl veți vedea. El este în universul Său. Credeți asta? Eu am stat acolo puțin.

¹⁰¹ Și după o vreme am auzit ceva făcând, „Chatter, chatter, chatter, chatter! Chatter, chatter, chatter!”

M-am gândit, „Ce este asta?”

¹⁰² M-am uitat în jur. Acolo era un copac vechi răsturnat acolo unde o—o furtună precedentă a doborât niște copaci, și acolo era o veveriță mică de pin. Nu știu dacă voi știți ce sunt, sau nu. Câți știți ce este o veveriță de pin? Este cel mai zgomotos micuț care există în țară. Și ea a sărit pe butucul unui pom vechi acolo. Și doar făcea ca și cum era gata să. . . era gata să mă sfășie în bucăți, doar, „Chat, chatter, chatter chatter!” Sărea în sus și-n jos, zgâlțâind peste tot, pe cât de tare putea. Oh, era gata să mă căsăpească.

¹⁰³ Bine, m-am gândit, „Micuțule, nu-i nevoie să te agiți așa de tare. Tu nu vei face nimic. Și eu, te-am, ce, te-am speriat?” Mă gândeam, „Ei bine, tu nu trebuie să te sperii de aceea. Eu doar îl laudam pe Dumnezeu care ne-a făcut pe amândoi.” Vedeți? „Nu trebuie să fi tot tulburat. Eu îl laudam pe El, așa că nu te tot agita așa. Bine, eu doar îl laudam pe Dumnezeu, tu ar fi trebuit să ști mai bine decât să strigi așa la mine. Nu mă întrerupe când strig așa, pentru că eu am un timp bun. Lasă-mă în pace.” Vedeți?

¹⁰⁴ Și așa s-a întâmplat să observ că micuțul și-a înclinat căpușul lateral, și privea în jos la acel tufiș. Ei bine, am ajuns să află că el nu lătra la mine. Din acel tufiș, prin furtună, acolo era un vultur mare care a fost forțat jos. Și era strâns jos în aceea, suflat jos în acea doborâre. Și tipul mare, asta-i de ce micuța veveriță de pin era toată agitată. Și a sărit pe o creangă.

¹⁰⁵ M-am gândit, „Acum, așteaptă un minut aici, există ceva pe unde va. Pentru că, eu mă închinam lui Dumnezeu, alergând în jurul și în jurul acestui copac aici. Și eu îl văd pe El în toate aceste diferite elemente ale Lui, și această natură. Acum, de ce m-ar fi întrerupt El pe mine pentru un astfel de lucru ca acela?” Acum, acolo era un vultur bătrân. Eu admir vulturul. Dar m-am uitat la el, și m-am gândit, „Bine, ce este. . . Aș putea să îl văd pe Dumnezeu în el? Acum ce ar fi aceea?”

¹⁰⁶ M-am uitat la el. Ai lui, ochii lui mari gri, și el stătea acolo pe acea creangă, uitându-se la mine. Și se uita la această veveriță, și apoi se uita din nou la mine; apoi se uita la veveriță, se uita. Am spus, „Cred că tu ne examinezi.” Așa că m-am gândit, „Ști ceva? Aș putea să te împușc, dacă aș fi vrut.” Și m-am uitat la el. Și pușca mea era rezemată de pom. Am spus, „Știai că aș putea să te împușc dacă aș vrea?” Nu a acordat nici un pic de atenție la asta, doar stătea acolo.

¹⁰⁷ M-am gândit, „Oh, asta-i ce vrea Dumnezeu să văd, „Nu te teme.” Acel vultur este curajos, nu se teme de nimic. Lui nu i-ar fi rușine să-i spună la șeful lui că a fost vindecător prin vindecare Divină. Asta nu l-ar deranja. El este—este tare. Lui nu i-ar fi teamă să mărturisească dacă a primit Duhul Sfânt. Dacă Acesta era pentru el, cu siguranță ar mărturisi despre Acesta; pentru că el este curajos, nimic de ce să-i fie rușine cu el.

108 „Bine,” m-am gândit, „cu ce ești tu așa de curajos? Ce te face curajos?” Am început să observ atunci, continua să își simtă acele aripi. Știți cum își mișcă ei penele înainte și înapoi, voi știți, își trag aripile. M-am gândit, „Oh, eu înțeleg. Aha. Dumnezeu ți-a dat două aripi. Și tu ști prea bine că tu ai putea să dai din acele două aripi mari și să ajungi în acea cherestea înainte ca eu să ajung vreodată la acea pușcă.” El avea încredere în ce. . . Dumnezeu i-a dat acele aripi, și el știa ce ar face acele aripi pentru el.

109 Cu cât mai diferit este cu ființa umană! Dumnezeu ne-a dat nouă Duhul Sfânt, și încă nu știm ce va face Acesta pentru noi. Așa este! Este nelimitat, ce va face El. „Orice lucruri doriți, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” Acel vultur a putut să se încreadă în aripile lui date de Dumnezeu. Voi știți de ce? Mă gândesc, de foarte multe ori, vulturul le-a încercat. El știa despre ce vorbea. Și noi avem Duhul Sfânt și nu l-am pus la încercare. Acea-i chiar unde este. Vedeti, dacă noi doar am lăsa natura să lucreze în noi cum face animalul! Desigur, el știe de ce să se prindă, și de ce nu.

110 Astfel el—el știa distanța de unde stăteam eu, de pușca mea, el putea fi în acea pădure de cherestea și nu l-aș fi văzut, astfel el continua să își miște acele aripi mari. Și l-am urmărit, am spus, „Băiete bătrân, eu nu te-aș împușca niciodată. Sunt atât de mândru de tine!” Îmi place să văd ceva care are ceva curaj, ceva care va sta sus când ei știu ceea ce fac. Nu vă place să vedeți aceea?

111 Acela-i motivul că îmi place biserica Penticostală. Nu le pasă ce spune lumea, îi numesc „holy rollers,” toate celelalte, ei se ridică drept în sus și strigă exact la fel, îl laudă pe Domnul, merg drept înainte. Îmi place asta. Desigur, să stea tare în fața acesteia. Nu contează nimic cine este, rămâi acolo și dă mărturia ta, dați-i laudă lui Dumnezeu.

112 L-am urmărit pe acest vultur bătrân cum se mișca el acolo în jur, știți, puțin. Și s-a întâmplat să observ, că el nu se uita prea mult la mine, se săturase să o asculte pe acea veridică care îl ocăra, „Chatter, chatter, chatter! Chatter, chatter, chatter!” Ah, el doar se uita acolo la ea. Și după o vreme se plictisise de ea, așa că, singurul lucru care l-a făcut a fost să facă o săritură mare așa, și a dat din aripi cam de două ori, și era dincolo de pădurea de cherestea. Apoi nu a mai dat încă o dată din aripi, el doar și-a ținut aripile. Și de fiecare dată când se ridica aerul, el se înălța cu acesta. Și am stat acolo și mă uitam la el. Cum de fiecare dată când vântul împingea, el se înălța puțin mai sus; nu își mișca o pană, doar se ducea sus, sus, sus, sus, până a devenit un punct mic.

113 Am stat acolo, și lacrimile au început să îmi curgă în jos pe obraji. Am spus, „O Dumnezeule, acesta este un loc minunat

unde să fi. Aici este unde îmi place să fiu. Acolo ești Tu în acel vultur.”

114 Vedeți, el doar a făcut un salt mare, și s-a încrezut în aripile lui. El nu a zburat de la o adunare la alta, și să meargă de la o biserică la alta. El doar s-a avântat o singură dată, apoi și-a poziționat aripile în Puterea lui Dumnezeu, l-a lăsat pe Duhul Sfânt, și să-l ducă departe, mai departe și mai departe, și mai departe și mai departe. El s-a îndepărtat de la această veveriță micuță de aici de pe pământ, legată de pământ; nu are aripi, și nu știe cum să zboare. „Chatter, chatter! Zilele miracolelor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca Duhul Sfânt, acela era pentru o altă zi în trecut.” Oh, doar poziționați-vă aripile în Puterea lui Dumnezeu, lăsați ca Duhul Sfânt să vă ridice deasupra, mergeți mai departe și mai departe și mai departe. El nici măcar nu mai putea să mai audă nici o veveriță, veveriță de pământ, sau cum vreți să o numiți. Se săturase de acel „chatter, chatter.” Oh, dacă biserica, într-una din aceste zile, se va sătura de aceea, și vor ști cum să își poziționeze aripile; și vor face o plimbare cu Dumnezeu, și vor merge Acasă, afară din aceasta. „Zilele miracolelor au trecut”? Spuneți-mi când. Doar au venit prea târziu să ne spună asta, nu-i așa? „Zilele miracolelor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca Duhul Sfânt. Vorbirea în limbi este doar o credință prefăcută,” asta este tot ce știu ei despre aceasta. Astfel, lucrul de făcut este doar să vă poziționați aripile.

115 El nu a sărit, acum, din loc în loc. „Mă voi duce acolo și să văd dacă *asta*, și mă voi duce acolo și să văd dacă *aceea*.” El doar a știut cum să își poziționeze aripile. Și asta e tot ce trebuie să știți ce să faceți privitor la Vindecarea Divină, privitor la Duhul Sfânt, este doar să știți cum să vă poziționați credința în puterea și făgăduințele lui Dumnezeu. Acesta vă va transporta drept în sus. Voi doar mergeți drept în sus. De fiecare dată când suflă înăuntru, ne vom ridica mai sus și mai sus, și mai sus și mai sus; până când nu veți fi în stare să auziți asta de aici, „Chatter, chatter, chatter! Zilele miracolelor au trecut. Grămadă de holy rollers.” Nici măcar nu veți mai lua seama la aceasta. Veți fi atât de departe dincolo de aceștia încât veți fi în afară de distanța de ai auzi. Sufletul vostru va fi înălțat într-un loc unde . . .

116 Oh, sigur, Dumnezeu este în universul Său. Voi credeți asta, nu-i așa? Oh, am putea petrece ore doar la acel singur lucru. Trebuie să sărim la un altul. Voi credeți că Dumnezeu este în universul Lui? Acum, următorul, Dumnezeu este în Cuvântul Său. Acum priviți în jurul universului și îl veți vedea pe Dumnezeu. Cu certitudine, îl veți vedea. Acum Dumnezeu este în universul Lui.

117 Acum, Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Dumnezeu Își ține Cuvântul. Asta este ce face Biblia reală. Asta-i cu ce putem sfida

orice ateu, orice necredincios, orice Mohamedan, orice Budist, orice vraci, orice spiritist, orice altceva, în Numele Domnului Isus, și să facem acest Cuvânt viu, pentru că Dumnezeu este în Cuvântul Lui.

¹¹⁸ Am discutat, zilele trecute, cu o—o anumită biserică denominațională care crede că—că biserica este răspunsul, nu Cuvântul. Ei spuneau că ei au scris Biblia. Biblia a fost... a fost o istorie a bisericii lor. Și el a spus, „Dumnezeu este în biserica Lui.”

Am spus, „Biblia a spus, „Dumnezeu este în Cuvântul Lui.””

¹¹⁹ „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Așa este. El era Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. Și Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Fiecare promisiune care o face Dumnezeu, El stă cu promisiunea Lui. Singurul lucru care trebuie să îl facem noi, este, să luăm Cuvântul Lui în inima noastră, și să nu ne îndoim de Acesta, și să credem, atunci Dumnezeu face ca acel Cuvânt (care este El însuși înlăuntrul vostru) să lucreze și să aducă la împlinire tocmai lucrul care L-a promis.

¹²⁰ A făcut El lucrul acesta în Abraham? Păi, Abraham, la un om în vârstă de șaizeci și cinci de ani, sau, înainte ca el măcar, sau, în vârstă de șaptezeci și cinci de ani, înainte ca el să primească făgăduința. Și el a luat acel Cuvânt în inima lui și L-a păstrat acolo timp de douăzeci și cinci de ani. Dar acesta a produs chiar exact ce era făgăduința. Este adevărat?

¹²¹ Dumnezeu este în Cuvântul Său. Noi toți știm asta. Nu există nici o frântură din Biblie care să Se contrazică. Am oferit oricui orice vor ei; eu voi predica Evanghelia și voi aduna oferte de dragoste timp de un an, și le voi da, fiecare pârțică, unui om care poate lua Cuvântul lui Dumnezeu și să-L combată prin Cuvântul lui Dumnezeu, mie. Așa este. Aceasta nu este acolo. Și am avut acea provocare ieșită de ani și ani; eu încă îmi strâng ofertele mele de dragoste. Pentru că, aceasta nu este acolo. Ați putea fi atât de plini de scrupule în intelectele voastre, pentru că Biblia este... Isus i-a mulțumit Tatălui Său pentru că „a ascuns Aceasta de ochii celor înțelepți și pricepuți, și le-a descoperit Aceasta pruncilor care vor să învețe.” Vedeți, Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Cuvântul este ca o Sămânță.

¹²² Acum, luați o sămânță. Voi oamenii de aici de pe Coasta de Vest, voi sunteți agricultori buni. Acum, luați portocalul vostru. Acum, luați portocalul vostru, când îl luați mai întâi, el este o sămânță. O puneți în pământ, și acea sămânță va rodi un portocal. Sigur. Acum, acela-i felul cum este. Acum, acest portocal, singurul lucru care-l faceți cu acela, când este doar cam

așa de înalt cât al vostru. . . înalt de un inch. Nu știu câte coșuri de portocale va produce un portocal pe durata sa de viață. Să spunem, de exemplu, cinci sute de coșuri. Acum, aceea ar putea fi mai mult sau mai puțin, eu nu știu; dar să spunem cinci sute de coșuri. Știați că fiecare portocală care va fi vreodată în acel pom este în acesta când este doar cam de un inch? [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Ați știut voi asta? Sigur, că este. Unde? Vine din sămânță. Acum, singurul lucru care este, aceasta este doar plantată afară, așezată afară.

¹²³ Și aceasta trebuie să tragă, ea absoarbe apă din pământ, ca să se hrănească. Și absoarbe apă din pământ, și trebuie să bea mai mult decât îi este porția. Și de fiecare dată. . . pentru că, trebuie să împingă afară. Și când bea înăuntru apă, împinge afară ramuri; bea înăuntru mai multă apă, împinge afară frunze; bea înăuntru mai multă apă, împinge afară flori; bea înăuntru mai multă apă, împinge afară portocale. El doar continuă să bea, și împinge afară. Dar, el trebuie să bea.

¹²⁴ Acela-i felul cum este un credincios, el este așezat chiar în mijlocul Cuvântului lui Dumnezeu. Amin! Și dacă el are vreo nevoie de ceva, el doar bea, și împinge afară; bea, și împinge afară. Când un om este umplut cu Duhul Sfânt, tot ce va folosi el vreodată în călătoria vieții lui este în el chiar atunci. Da, domnule. Singurul lucru care trebuie să îl facem noi este să bem și să bem, și să bem și să bem, și să bem până îl obținem. Noi suntem plantați în Cristos Isus! Și în interpretarea mea despre El, El este Izvorul de Viață nepuizabil. Este exact ceea ce mă gândesc că El este. Și când noi suntem plantați în El, El este nepuizabil! Noi putem trage de la El, bunătate, smerenie, blândețe, răbdare, putere, vindecare, [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . făgăduința care a dat-o El, pentru că noi suntem plantați în Sămânța Cuvântului Său. Și Aceasta va produce chiar exact ce a spus Dumnezeu că Aceasta va produce. Este o Sămânță, Cuvântul.

¹²⁵ Dumnezeu este în Cuvântul Său. Noi credem asta, nu-i așa? Noi toți credem. Îl vedeți pe Dumnezeu că răspunde. Cu mulți ani în urmă, când El le-a spus lor să meargă sus, la Cincizecime, ei vor primi Duhul Sfânt. Cu ani înainte de aceea, în Isaia, El a spus, „Învățătură trebuie să fie peste învățătură, rând peste rând, aici puțin și acolo puțin. Țineți tare la ceea ce este bun. Cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi voi vorbi Eu poporului acestuia, și aceasta este Odihna.” Vedeți, El a spus cu mult înainte, apoi Cuvântul Său a venit chiar acolo și s-a manifestat. Tot, Mesia cel promis, din grădina din Eden, „Sămânța va zdrobi capul șarpelui,” și așa mai departe, a venit la împlinire. Dumnezeu este în Cuvântul Său.

¹²⁶ Acum, Dumnezeu este în universul Său, spuneți „amin” dacă credeți asta.

[Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Dumnezeu este în Cuvântul Său. Voi credeți asta, spuneți „amin.” [,Amin.”]

127 Acum, Dumnezeu în Fiul Său. Acum, Dumnezeu era în Fiul Său. „Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine,” asta este ce spune Scriptura. El, Dumnezeu va veni jos, și a locuit într-un trup, născut la fecioara Maria, și Dumnezeu S-a manifestat prin Cristos; ca să arate care ale Lui—erau atributele Lui, ca să arate că El iubea, ca să arate răbdarea Lui, să arate puterea Lui, să arate și să se manifesteze pe Sine. Dumnezeu a locuit în Cristos, împăcând lumea cu Sine.

128 Am stat de vorbă cu o femeie, aici cu un timp în urmă, sau ea mi-a atras atenția. A spus, „Păstor Branham,” a spus, „Apreciez predicile tale. Eu, eu sunt o. . . eu particip la adunările tale.” Dar ea aparținea la o anumită biserică denominațională care nu crede că Isus era Divin. Și a spus, „Ei bine, El nu era Divin.” Și eu am spus. . . A spus, „Tu încerci să Îl faci prea Divin.”

Am spus, „El a fost Divin.”

129 „Oh,” a spus, „domnule, eu voi admite că El era un om bun.” Și eu nu vreau să vă rănesc sentimentele; unii dintre acei oameni sunt prietenii mei prețioși. Este Știința Creștină. Și a spus, „El, El nu este Divin.” A spus, „Voi admite că El a fost un profet, dar El nu a fost Divin. Și tu încerci să Îl faci Divin.”

130 Am spus, „El a fost ori Divin ori cel mai mare înșelător care l-a avut lumea vreodată.” Așa este. Am spus, „El a fost Divin. El a fost mai mult decât un profet. El a fost Dumnezeu peste profeți! Sigur, El a fost.” Am spus, „El a fost Divin.”

131 Și ea a spus, „Acum, tu ai spus că erai ‚fundamental,’ și ai crezut Scriptura.”

Am spus, „Eu cred.”

132 Și ea a spus, „Dacă îți dovedesc, cu Biblia ta proprie, că El nu a fost Divin, vei mărturisi că am dreptate?”

133 Am spus, „Da, domnule. Dacă Biblia a spus că El nu a fost Divin, atunci voi crede Biblia.” Și am spus, „Dar eu trebuie să văd Scriptura.”

134 Ea a spus, „În Ioan, acolo în Sf. Ioan, Aceasta a spus, ‚Când Isus a mers jos la mormântul lui Lazăr, El a plâns.’” Și a spus, „Tu știi, dacă El ar fi fost Divin, El nu ar fi putut să plângă.”

Am spus, „Soră, este asta unde îți bazezi gândul?”

135 A spus, „Da, domnule. Și asta-i adevărat. El s-a dus la mormântul lui Lazăr, El a plâns; asta a arătat că El nu era Divin.”

136 Am spus, „Argumentul tău este mai subțire decât zeama făcută din umbra unei găini moartă de foame.” Am spus, „Bine, tu știi mai bine decât atât.”

137 Și ea a spus, „Oh, El a fost—El a fost—El a fost un profet, El a fost un om bun.”

138 Am spus, „El a fost mai mult decât. . . Dumnezeu era în El. El a fost un om, dar El a fost o—o Persoană-dublă. Unul, El era un om; Duhul din El era Dumnezeu!” Am spus, „Dumnezeu a fost în Cristos.”

A spus, „Ah! Nu!”

139 Am spus, „Uite, doamnă, eu voi lua propria ta Scriptură. El a fost un om, dar El a fost un Dumnezeu-om. Când El s-a dus jos la mormântul lui Lazăr, El a plâns ca un om. Aceea este adevărat. Dar când El a stat acolo, își îndreptase micuții Lui umeri aplecați, și a spus, „Lazăre, vino afară,” și un om mort, care era mort de patru zile, a venit la viață, acela a fost mai mult decât un om. Omul nu ar fi putut face aceea. Acela era Dumnezeu în Fiul Său.”

140 El a fost un om când El a coborât de pe munte, flămând, căutând după ceva de mâncare, căutând drept într-un pom ca să găsească ceva de mâncare. El a fost un om când El era flămând. Dar când El a luat doi pești și cinci pâini și a hrănit cinci mii acela a fost mai mult decât un om. Acela era Dumnezeu în Fiul Său. Sigur era!

141 El a fost un om când El era întins acolo în acea corabie în acea noapte, ieșise putere din El, încât El era atât de slăbit că nu a putut. . . nici măcar valurile nu L-au trezit, azvârlit pe acolo în acea corăbioară veche, ca un dop de sticlă acolo afară pe o mare puternică. Cei zece mii de diavoli ai mării au jurat că Îl vor înneca în acea noapte în timp ce El dormea. Era un om când Îi era somn și era obosit. Dar când El a pus piciorul Lui pe parâma corabiei, a privit în sus și a spus, „Taci, fără gură,” și vânturile și valurile L-au ascultat, acela a fost mai mult decât un om. Dumnezeu era în Fiul Său! Absolut!

142 El a fost un om când El a murit acolo pe cruce, strigând după îndurare. El a fost un om când El a murit. El a plâns ca un om, El a avut durere ca un om. Dar în dimineața de Paște când El a rupt. . . moartea, iadul, și sigiliile mormântului, și a înviat din nou; El este mai mult decât un om, El a dovedit că El era Dumnezeu!

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a mântuit;
 Îngropat, El a mi-a dus păcatele departe;
 Înyiind, El m-a justificat liber pentru
 totdeauna;
 Înt-o zi El vine, oh, zi slăvită!

143 Dumnezeu a fost în Fiul Său, împăcând lumea cu Sine. Credeți voi asta? Sigur. Dumnezeu era în Fiul Său. Repede, timpul nostru se duce. Încă un lucru. Noi. . . Credeți că

Dumnezeu este în universul Său? Dumnezeu este în Cuvântul Său? Dumnezeu era în Fiul Său?

144 Acum, Dumnezeu în poporul Său. În regulă. Vom vedea dacă El coboară la ființe umane la fel cum o face El la natură. Ființele umane fac parte din natura Lui. Cu certitudine, ei sunt. Acum observați, Dumnezeu era în poporul Său.

145 Cine era seara trecută în textul nostru, în Ilie, când un copilăș a murit de insolație, și a fost întins timp de ore și ore pe patul profetului, când un om, numit „Ilie,” se plimba înainte și înapoi, în sus și-n jos pe dușumea, și și-a întins trupul peste acel copil mort, și a revenit la viață? Acela era Dumnezeu în poporul Său. Cu siguranță a fost.

146 Cine a fost, când Sfântul Petru, apostolul, un pescar atât de neștiutor . . . Biblia a spus, „El era neștiutor și neînvățat.” Cine a fost, când el mergea jos pe străzi, și oamenii puneau bolnavii în umbra acestui om, și ei erau vindecați? A fost umbra unui om care îi vindea? A fost Dumnezeu în poporul Său, care a făcut vindecarea.

147 Cine a fost în Sfântul Pavel, când au luat de pe trupul său baste sau șorțuri, și le-au pus peste bolnavi? Dumnezeu era în poporul Său. L-au recunoscut pe Dumnezeu în Sfântul Pavel. Desigur, au făcut-o.

148 Cine a fost când un grup de fricoși neînsemnați s-au rugat, au luat Cuvântul lui Dumnezeu și s-au suit la Cincizecime? Își aveau ușile toate ferecate, și ferestrele ferecate, și erau acolo înăuntru timp de zece zile. Dintr-o dată acolo a venit din Cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, a umplut toată casa unde se aflau ei, limbi despicate s-au așezat pe ei, ca de foc. Și au ieșit afară pe străzi, unde erau înfricați cândva, au ieșit acolo, predicând Evanghelia și comportându-se ca o grămadă de oameni beți. Ce a fost aceasta? Dumnezeu în poporul Său. Dumnezeu mișcându-se în mijlocul poporului Său.

149 Dumnezeu este în voi. Dumnezeu, Duhul Sfânt, este în voi, mișcându-se în jur acum, împăcând lumea cu Sine.

150 Ce îi face pe acești predicatori inspirați să predice Evanghelia? Ce îi determină? Poate, cândva, bețivani; cândva, jucători la jocurile de noroc; cândva, oameni răi; dintr-o dată, ceva s-a schimbat! Și iată-i stând aici, predicând Evanghelia și oferindu-și viețile. Și unii dintre ei, aproape, trăind pe cât de săraci pot. Când ei erau oameni de afaceri și puteau fi bogați, să conducă în mașini mari și să aibă lux, dar ei au sacrificat asta și au renunțat. De ce? Dumnezeu este în poporul Său, împăcând lumea cu Sine. Dumnezeu este în poporul Său.

151 Ce atinge o femeie micuță sau un bărbat micuț, și el se ridică, și chipul i se luminează ca o lumânare, și vorbește într-o limbă despre care nu știe nimic, și un altul se ridică sub același fel de

inspirație și dă un mesaj la biserica Lui? Dumnezeu în poporul Său. Amin.

¹⁵² Ce este că vine pe această platformă, adunare după adunare, și face aceleași miracole care le-a făcut Isus când El a fost aici pe pământ? Este Dumnezeu în poporul Său. Nu contează cât de mult ar fi în mine, acesta trebuie să fie și în voi, de asemenea. Pentru că, nu va lucra doar prin mine unul singur. Este nevoie de voi și cu mine împreună, ca să o facă. Așa este.

¹⁵³ Noi toți împreună, Dumnezeu în noi toți! Dumnezeu, nu numai în Metodist sau Baptist, sau Penticostal sau Prezbiterian, dar Dumnezeu este în fiecare credincios care a primit Duhul Sfânt. Acela-i Dumnezeu, Duhul Sfânt, în oameni, împăcând lumea cu Sine.

¹⁵⁴ Priviți cum îi face El pe oameni să creadă asta. Prin aceleași lucruri care le-a făcut El la cei dintâi la Cincizecime, El le face pentru ei astăzi, în același fel. Ei au primit Duhul Sfânt în același fel, aceleași semne și minuni îi însoțesc.

¹⁵⁵ Dumnezeu este în universul Său. Credeți voi asta? Dumnezeu este în Cuvântul Său. Credeți voi asta? Dumnezeu este în Fiul Său. Credeți voi asta? Dumnezeu este în poporul Său. Credeți voi asta? Dumnezeu se mișcă în toți!

¹⁵⁶ Astfel Filip a spus, „Arată-ne pe Tatăl, și ne va fi de ajuns.”

¹⁵⁷ Îmi este de-ajuns astăzi că îl pot vedea pe Dumnezeu oriunde privesc! Nu numai că Îl văd, dar L-am simțit și știu că El este aici! Cum a spus poetul, „Tu mă întrebi cum știu că El trăiește, El trăiește în inima mea.” Îi urmăresc Duhul Lui și văd că Acesta mă motivează, mă mișcă. Voi sunteți motivați de Ceva, Duhul Sfânt. Dumnezeu este aici astăzi, prieteni. Dumnezeu este aici.

¹⁵⁸ El este în natura Lui acolo afară, vara și iarna, frunze, flori, păsări, animale. El este în apusul soarelui, răsăritul soarelui. El este în sistemul solar. El este pretutindeni! Dumnezeu este pretutindeni! El este în universul Său.

¹⁵⁹ Dumnezeu este în Cuvântul Său. Oricine va lua Cuvântul Său, orice făgăduință. . . Dați-mi voie să exprim public spunând lucrul acesta. Dacă veți lua atitudinea mentală potrivită față de orice făgăduință Divină a lui Dumnezeu, o va aduce la împlinire. Asta-i ce gândesc eu despre Cuvântul Său. Luați orice făgăduință de Aici, și luați atitudinea mentală corectă față de aceasta, Dumnezeu o va aduce la împlinire pentru voi. Dumnezeu este în Cuvântul Său.

¹⁶⁰ Dumnezeu este în Fiul Său. El a fost Divin. El este Fiul lui Dumnezeu. Eu cred asta cu tot ce este în mine. Eu o cred. Da, domnule. El nu era mai mult. . . El a fost un profet. Sigur, El a fost un profet, El a fost un predicator, El a fost un cântăreț. El era—El era Dumnezeu, Dumnezeu manifestat în trup. Dumnezeu a coborât în trup, ca să împace lumea cu Sine. Apoi acel Fiu

minunat al lui Dumnezeu a murit. Și, când El a murit, El Și-a dat viața. El a înviat din nou la Paști, și Dumnezeu I-a înălțat trupul și l-a așezat la dreapta Sa, și a trimis Duhul Sfânt înapoi ca să continue să Se manifesteze printre oameni.

¹⁶¹ Și același Duh care era în Isus Cristos este printre noi astăzi, manifestându-Se încontinuu oamenilor, prin aceleași semne, aceleași minuni, dându-le același Duh Sfânt, vorbind cu același fel de limbi, dând același fel de tălmăcire, văzând vedenii, mișcându-se afară, vindecând bolnavii, chiar exact cum a făcut El la început. Dumnezeu este în poporul Său!

¹⁶² De ce căutăm atunci, „Arată-ne pe Tatăl și ne va fi de ajuns”? Noi îl vedem pe Tatăl. Noi îl vedem pe Tatăl.

¹⁶³ Când eu—când privesc afară aici și văd apusul soarelui, îl văd pe Tatăl. Când văd răsăritul soarelui, îl văd pe Tatăl. Când aud strigătul sălbatic al fiarelor, îl văd pe Tatăl. Când văd acele flori înflorind, îl văd pe Tatăl. Voi nu?

¹⁶⁴ Eu Îl văd în Cuvântul Său. De fiecare dată când duc Cuvântul Lui la o promisiune, îl văd pe Tatăl.

¹⁶⁵ Mă uit la Isus, îl văd pe Tatăl exprimându-Se prin Fiul.

¹⁶⁶ Mă uit la poporul Său, îl văd pe Tatăl; îl văd pe El lucrând printre poporul Lui, exprimându-Se, continuând înainte. „Arată-mi pe Tatăl”? Iată-L chiar aici în această după-amiază, lucrând printre poporul Său, în poporul Său, prin poporul Său, asupra poporului Său. Aleluia! Dumnezeu este în poporul Său.

¹⁶⁷ Să ne rugăm. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Lăudat să fie Dumnezeu! Voi Îl iubiți? În regulă.

¹⁶⁸ Cred că Billy mi-a spus cincizeci de rugăciune. . . În regulă. Cartonașul de rugăciune numărul unu. Ridică-ți mâna, foarte repede, așa ca să putem vedea acum, și să ajungem chiar repede la rândul de rugăciune. Noi vom vedea întâmplându-se ceva. Eu. . . Așteptați voi pentru aceasta? Cartonașul de rugăciune numărul unu, cine îl are? Această doamnă de aici, tu ai cartonașul de rugăciune numărul unu? Întreb de cartonașul de rugăciune numărul unu. (Ce—ce literă a fost?) E.

¹⁶⁹ Cartonașul de rugăciune E, numărul unu, ridică-ți mâna. Numărul doi. În regulă. Numărul trei, numărul patru. Vino chiar aici, vrei tu? Numărul cinci, șase, șapte. Așa este, ridicăți-vă drept sus. Chiar cum eu chem, ridicăți-vă. Șapte, opt, nouă, zece, unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece, cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci, douăzeci și unu, douăzeci și doi, douăzeci și trei, douăzeci și patru, douăzeci și cinci, doar aliniați—vă acum.

¹⁷⁰ Câți nu au un cartonaș de rugăciune, ridicăți-vă mâinile. Credeți că Dumnezeu este în poporul Său? Același Dumnezeu

care a umblat în Galileea, în Isus Cristos, credeți că El este aici astăzi, în voi, același Duh care era în Isus? El este Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară; și voi sunteți fii înfiați, de El. Același Duh care era în El, este în voi. În regulă.

¹⁷¹ Douăzeci și cinci, douăzeci și șase, douăzeci și șapte, douăzeci și opt, douăzeci și nouă, treizeci, să vină aceia. Noi îi chemăm așa ca să nu avem o aglomerare, știți, să nu umble în jur prea mult. În regulă, treizeci, treizeci și unu, treizeci și doi, treizeci și trei, treizeci și patru, treizeci și cinci, treizeci și șase, treizeci și șapte, treizeci și opt, treizeci și nouă, patruzeci. Asta-i bine, doar mutați-vă drept jos acolo și ei vă vor băga direct în rând. Dacă nu vă puteți mișca, păi, spuneți la cineva, ei vă vor aduce.

¹⁷² Acum, câți nu aveți un cartonaș de rugăciune, ridicați-vă mâna, spuneți, „Eu vreau ca Dumnezeu să mă vindece în această după-amiază.” Mie nu-mi pasă cine ești, de unde ești, nimic, doar spune, „Eu vreau ca Dumnezeu să mă vindece. Eu cred.”

¹⁷³ În regulă, de la patruzeci la cincizeci acum, să vină. Toți cu un cartonaș de rugăciune, ridicați-vă și veniți aici acum, voi care aveți cartonașul vostru de rugăciune. Noi doar o să așteptăm câteva momente și începem direct în rând, să ne rugăm pentru bolnavi.

¹⁷⁴ Acum, ar trebui să terminăm în următoarele zece sau cincisprezece minute, astfel aveți răbdare cu noi puțin, și rugați-vă cu tot ce este în voi. Acum vreau să priviți în această direcție, fiecare dintre voi. Acum amintiți-vă . . .

¹⁷⁵ Sunt ceva străini aici care nu au fost niciodată într-una din adunări înainte? Sunt destul de mulți, doar priviți. Suntem atât de fericiți să vă avem. Nădăjduiesc că voi veți—veți continua în acest gen de serviciu, care este, unde Duhul Sfânt . . . Dacă nu sunteți un—un membru al vreunei biserici care este Evanghelia deplină, și prin natură, vă vom cere, dacă vă place genul de serviciu unde Duhul Sfânt intră și se mișcă. Priviți la acești slujitori de aici, ei—ei locuiesc prin tot acest ținut aici, și ei vor . . . (Îți mulțumesc, soră.) Ei vor—ei vor fi bucuroși să vă aibă în biserică lor.

¹⁷⁶ Acum vreau să spun asta, că fiecare persoană care s-a convertit săptămâna aceasta, fiecare persoană care s-a convertit aici această săptămână, acum, priviți la acest grup de slujitori, ei—ei stau pentru același lucru ca și mine. Nu avem nici o diferență deloc. Suntem absolut la fel. Noi credem în Evanghelia deplină, botezul Duhului Sfânt, toate aceste lucruri. Toți acești slujitori de aici, noi suntem toți exact la fel. Și vrem să vă atașați la biserică lor ca să puteți continua. Acum ei sunt . . . Bunul Samaritean a venit pe aici, a turnat ulei în rană. Dar acum el te-a adus pe tine, și vrea ca tu să mergi la unul dintre aceste hanuri de aici, cel mai aproape de tine. L-a plătit deja pe păstor ca să

aibă grijă de tine, așa că el a plătit; el a primit Duhul Sfânt, a primit binecuvântările lui Dumnezeu, și sănătate, și descoperire, el poate chiar să îți hrănească sufletul! Astfel veniți acum și atașați-vă de una dintre biserici, și va fi—va fi cel mai bun lucru care îl puteți face să vă păstrați sufletul hrănit și să mergeți mai departe. Dumnezeu să fie cu voi.

177 Acum, noi nu pretindem a fi nimic mai mult decât fratele vostru. Acum, dacă Răpirea ar veni astăzi, și Dumnezeu i-ar lua pe cei vrednici acasă mai întâi, eu aș fi ultimul care ar părăsi platforma. Așa este. M-am născut în afara sezonului. Eu . . . Când voi, mulți dintre voi slujitori Penticostali de aici, mai în vârstă decât mine, cu ani în urmă erați aici afară în stradă, predicând, când persecuția era grea, voi ați pavat calea pe care alerg eu acum. Le spuneam-ți oamenilor că aceste lucruri se vor întâmpla. Ați fost nevoiți să vă faceți calea prin tot felul de tufișuri și lucruri, peste tot felul de grămezi de pietre. Vedeți? Eu sunt doar un copil. Și voi sunteți aceia, voi sunteți frații care—care ați adus aceasta. Voi sunteți frații și surorile care ați făcut aceste lucruri. Voi numai le-ați vorbit oamenilor, și le-ați spus că aceasta va veni. Voi ați așezat temelii. Unul este . . . așează o temelie, celălalt este un tâmplar, unul este un instalator, unul este un electrician. Casa lui Dumnezeu se ridică. Vedeți? Și acum așa cum înaintăm, și fiecare are locul lui. Și acum noi—noi vrem ca voi oamenii să-i onorați și să-i respectați pe frații noștri și aceste biserici. Și lăsați ca Împărăția lui Dumnezeu să crească și să sporească constant, este rugăciunea noastră.

178 Acum, eu nu pot vindeca. Vindecarea este deja cumpărată de către Duhul Sfânt. Câți știți asta? Cristos a făcut asta la Calvar. Singurul lucru, care poate acești oameni de aici, ei sunt slujitori, ei ar putea lua Cuvântul lui Dumnezeu. Eu nu aș . . . Eu nu aș fi îndrăznit să stau înaintea lor cu Cuvântul lui Dumnezeu, și nimic contrar; pentru că, ei sunt chemați, aceea este slujba lor, ei predică, ei știu despre ceea ce vorbesc ei. Astfel eu doar ascult la ce spun ei, și spun, „amin” și merg mai departe, pentru că ei sunt—ei sunt oameni ai lui Dumnezeu. Eu îi urmăresc, și aflu că ei sunt în Biblie, și spun Adevărul.

179 Bine, acum, eu nu sunt prea mult să predic. Ci darul meu este darul de a vedea. Acela-i un . . . Isus era un predicator. El de asemenea era un văzător. Și în ceea ce mă privește, fiind că eu nu am suficientă educație să predic, dar am un dar de a prevedea lucruri, de a spune dinainte și a le prezice.

180 Căci, în Biblie, Aceasta a spus, „Au fost trimiși afară apostoli, profeți, evangheliști, învățători, păstori, toți aceștia pentru desăvârșirea Bisericii.” Dumnezeu ia pus în Biserică. Acum, există nouă daruri spirituale, că noi ne putem pune mâinile, și așa mai departe, și să ne rugăm cu stăruință pentru cele mai bune daruri, și să le demonstrăm în acel mod. Dar

acestea altele sunt daruri predestinate de Dumnezeu, Dumnezeu le pune în Biserică.

¹⁸¹ Pentru veacul care vine, El. . . Ioan Botezătorul, a fost un mergător special pentru acea epocă. Dumnezeu doar l-a rânduit mai dinainte ca să facă lucrarea aceea. Credeți voi asta? Sigur, El a făcut-o. Isus a spus, „Ați ieșit să vedeți un profet?” A spus, „Mai mult decât un profet.” Vedeți? Ioan nu știa asta, dar Isus o știa. Vedeți?

¹⁸² Și Ieremia, înainte să se nască, Dumnezeu a spus, „Eu te-am cunoscut, te-am sfințit, și te-am rânduit un profet la neamuri.” Asta-i adevărat, nu-i așa?

¹⁸³ Acum când Isus a fost aici pe pământ, El a spus, când El a mers să plece, El a spus, „Puțină vreme, și lumea. . .” Nu uita asta, prietene Creștin. „Puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, în voi, chiar până la sfârșitul lumii.” A spus El asta? El va fi cu noi până la sfârșitul lumii. Biblia a spus că „El este același ieri, azi și în veci.” Asta înseamnă, „același în principiu, același în putere.” Singurul lucru diferit în Isus astăzi pe pământ, decât când a fost El atunci, astăzi El este aici în forma Duhului Sfânt. Trupul Lui fizic șade la mâna dreaptă a lui Dumnezeu în Cer. Într-o zi El va veni, și cei care sunt în Cristos vor învia și vor merge cu El. Vedeți? Asta-i după ce așteptăm noi, acea zi. Dar Duhul Său, cu toată puterea și manifestarea Acestuia, este dat Trupului de credincioși din întreaga lume.

¹⁸⁴ Acum, acest Înger al Domnului: dacă Acesta nu îndeplinește și nu face aceleași lucrări care le-a făcut Isus, atunci Acesta nu este Duhul care era pe Isus, doar dacă Acesta *face* aceleași lucrări care le face Isus! Pentru că El a spus, „Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu, le va face și el.”

¹⁸⁵ Știți că Biblia spune, în același capitol, Ioan 14, „Lucrările care le fac Eu, le va face și el; chiar și *mai multe* decât acestea va face el, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.” Știu că King James o pune „mai mari.” Nu ar putea fi mai mari; originalul spune „mai multe.” Pentru că, El a oprit natura, El a înviat morții, ei bine, chiar tot. Tu nu ai putea face mai mari decât ce a făcut El. Dar Biserica va face mai multe, pentru că, în timp ce noi avem o adunare aici, ei au o adunare în Africa, ei le au în Brazilia, ele sunt în întreaga lume, vedeți, pentru că pot fi mai *multe*. Dumnezeu era manifestat într-o Persoană atunci, Fiul Său Isus; acum El este manifestat în Biserica Sa, universal. Dar același Duh făcând aceleași lucrări! Într-o zi. . .

¹⁸⁶ Pentru voi care nu aveți un cartonaș de rugăciune. Acum, mai este încă un cartonaș de rugăciune în—în audiență? Dacă este, tu trebuie să te pui în rând. Voi cei fără cartonașe de rugăciune, era o femeie. . .

187 Să spunem—să o spunem așa, nu este scris în felul acesta, dar o femeie odată avea o scurgere de sânge, și ea nu știa cum să ajungă la Isus. Dar a spus, „Dacă pot atinge marginea hainei Lui, eu Îl cred, eu voi fi vindecată.” Câți ați citit vreodată acea poveste? Păi, sigur, noi am citit.

188 Și, acum, ea s-a strecurat prin mulțime, și s-a strecurat dincolo de toți criticii, și a atins haina Lui. Acum, îmbrăcămintea Palestiniană atârna liber, și ei aveau un veșmânt dedesubt. Acum, El nu a simțit-o fizic, dar El a spus, „Cine s-a atins de Mine?” când ea L-a atins și a mers înapoi în audiență. „Cine s-a atins de Mine?”

189 Și, păi, Petru L-a muștrat, a spus, „Doamne, de ce să spui Tu un lucru ca acela? Păi, toți se ating de Tine, și Tu spui, „Cine s-a atins de Mine?”” El L-a muștrat, a spus Biblia.

190 El a spus, „Dar Am simțit că Am slăbit, putere a ieșit din Mine.” Și El a privit în jur peste tot prin audiență până când El a găsit-o pe micuța femeie. Și El i-a spus, „Credința ta te-a mântuit.” Ea a avut o scurgere de sânge. Vă amintiți asta? Acum, câți. . .

191 Urmăriți, acești clerici de aici, voi toți sunteți păstori. Frați păstori, Biblia a spus că „Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci.” Așa este? Și Biblia spune că „El este Marele Preot, șezând la dreapta lui Dumnezeu acum, făcând mijlociri pe mărturisirea noastră.” El este Marele Preot care poate fi atins de simțurile infirmităților noastre. Așa este? Vedeți asta? Un Mare Preot. Acum, dacă El este același ieri și în veci, același fel de atingere va aduce aceleași rezultate. Este adevărat?

192 Acum voi priviți la El. Cum L-ați atinge voi? Cu credința voastră. Întindeți-vă mâna și spuneți, „Doamne Isuse, eu am o nevoie disperată.”

193 Asculțați. Cereți asta. Nu vă rugați pentru voi înșivă; rugați-vă pentru altcineva. Să o luăm în felul acela. Nu ca pentru voi; rugați-vă pentru altcineva. Fie ca Duhul Sfânt să facă aceea. Doar rugați-vă pentru altcineva. Cineva dintre cei dragi ai voștri, sau cineva care știți că se află undeva, sau ceva de genul acesta, rugați-vă pentru acela. Vedeți, ca să știți. . . nu tre-. . . Ei nu trebuie să fie aici. Dumnezeu aude rugăciunea. El știe despre ce vă rugați.

194 Câți din clădire sunteți străini pentru mine, că eu nu știu nimic despre voi? Ridicați-vă mâna. Vă mulțumesc. Eu presupun, că fiecare persoană. Jos în acest rând de rugăciune, fiecare din voi știți, știți că eu sunt un străin pentru voi, ridicați-vă mâna. Eu nu vă cunosc.

195 Acum, vă dați seama, dacă o atingere din partea unei femei micuțe l-a slăbit pe Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu, virtute a ieșit din El (*virtute este „putere”*), ce ar trebui să îmi facă acel rând

mie, un păcătos mântuit prin har? Vedeți, acolo-i interpretarea voastră, „*Mai multe* decât acestea veți face voi.” Vedeți? Iată-vă. Acum, dacă ar fi să iau jumătate din acel rând de rugăciune, prin discernământ, ei probabil m-ar duce afară pe sus. Asta doar mă slăbește. Este ceva în legătură cu asta. Nu pot face toată aceea. Dar mă pot ruga pentru fiecare. Este ceea ce vreți, oricum, nu-i așa oameni?

¹⁹⁶ Punerea mâinilor. Acum, Isus, El nu a spus, „Puneți-vă mâinile și rugați-vă.” El a spus, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred, dacă își pun mâinile peste bolnavi.” Nu a spus niciodată „rugați-vă pentru ei”; doar „puneți-vă mâinile peste ei.” Rânduiala rugăciunii este, „Chemați presbiterii bisericii, să-i ungi cu ulei și să se roage pentru ei,” aceea este pentru biserică. Dar darul evanghelistic de vindecare este doar „punerea mâinilor peste bolnavi.” Noi știm asta. Nu „rugați-vă pentru ei”; „Puneți-vă mâinile peste ei, aceste semne vor însoți!” Acum, dar că. . .

¹⁹⁷ Să vedem, cine este. . . Frate Borders, cine? În regulă. Doar astfel încât Duhul Sfânt să poată începe, și să se miște printre noi.

¹⁹⁸ Acum, priviți, nu vreau ca cineva să se miște în jur. Vă rog, acum, peste tot, fiți cu adevărat liniștiți, fiți reverenți. Acum, vreau să spun, când Duhul Sfânt face ceva, voi vreți să îl lăudați, asta este bine, ar trebui să o faceți. Dar nu vă mișcați în jur. Ședeți în tăcere. Pentru că, fiecare din voi este un duh. Și atunci ungera Duhului Sfânt vine și, să spunem, cineva din spate de acolo înapoi spune, „Mă întreb dacă este așa,” eu simt aceea chiar aici. Cineva în spate de tot acolo spune, „Zi, John, îl cunoști pe *Cutare-și-cutare* și *Cutare-și cutare*? Eu am fost *așa-și-așa*.” Vedeți, aceea interferează.

¹⁹⁹ Vedeți, pentru că, dacă marele Duh al Vieții Eterne este cu noi, și El m-a uns pe mine pentru ceva, atunci eu voi simți asta întocmai ca o bătaie de inimă. Vedeți, voi. . . Asta-i cum eu—eu o aflu. Vedeți, voi îl atingeți pe El. Și prin aceea, când voi vă rugați Lui, favoarea și credința voastră îl atinge pe El; atunci El doar. . . eu doar mă predau, apoi El vorbește, și începe să îmi spună. Atunci fiți voi judecătorul dacă este adevărat sau nu.

²⁰⁰ Acum dacă El va face lucrul acesta pentru ultima dată, acum noi plecăm, ne pregătim, adunarea se pregătește să se încheie în următoarele câteva minute, câți vor spune, „Eu voi accepta asta cu toată inima mea, și voi crede pentru orice am eu nevoie?” Dumnezeu să vă binecuvânteze acum.

²⁰¹ Tată Ceresc, în mâinile Tale încredințez această audiență. Iau fiecare duh de aici sub controlul meu, pentru onoarea și slava lui Isus Cristos. Cer aceasta în Numele Lui. Amin.

²⁰² Acum, doamna de aici, eu cred (doar ce și-a ridicat mâna) că ea era total o străină pentru mine. Eu nu o cunosc. Poate de prima

dată să fim fost vreodată atât de aproape împreună, doar dacă nu am trecut pe undeva pe o stradă pe undeva. Dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Acum dacă . . .

203 Acum urmăriți, prieteni. Aici este un tablou astăzi din Sf. Ioan 4, o femeie și un bărbat care se întâlnesc de prima dată; Isus și femeia din Samaria. Acum, eu nu sunt Isus, și nici ea nu este femeia din Samaria, dar este o altă epocă. Același Duh al Lui este aici. Femeia stând aici, ea ar putea fi o critică, ea ar putea fi o Creștină, ar putea fi o impoastore, ar putea fi în nevoie de finanțe, ar putea să stea pentru altcineva. Eu nu știu. Eu doar nu aș putea să vă spun. Dar Dumnezeu știe. Acum dacă El va sta și îmi va spune, și ea să fie judecătoarea, dacă El îmi va spune, exact, ceva despre ea! Dacă eu . . . este ceva referitor la ea, eu nu aș ști. Dar dacă El mi-ar spune ceva despre ea, ea să fie judecătoarea.

204 Atunci, dacă este corect, știți că va trebuie să vină de la vreun fel de putere. Așa este? Ceva . . . Bine, atunci cum ați classifica voi acea Putere? Propovăduiește Evanghelia, îndemnă la Isus Cristos, chemă păcătoșii la altar, vindecă bolnavii și neputincioșii, ce fel de Duh, ce fel de roade va rodi acel Duh? Același fel de roade care Isus Cristos le-a rodit, cu Duhul lui Dumnezeu asupra Lui. Așa este? Ar fi un Duh Creștin. Desigur, va depinde de voi să decideți, care dintre ele.

205 Dar acesta ar fi Dumnezeu pentru tine, nu-i așa? [Femeia spune, „Da, ar fi.”—Ed.] Da. Pentru că, ea este o Creștină.

206 Acum, cum am știut că ea este o Creștină? Pentru că eu simt Duhul ei, vedeți, chiar acum, întocmai ca o bătaie a inimii care se apropie, cum face, pum, pum, pum. Și știu că Duhul lui Dumnezeu care este peste mine, care mă unge acum, recunoaște că aceea este sora mea. Și eu nu am văzut-o niciodată, totuși știu că ea este. Vedeți, este doar ca ceva care vine *așa*. Aceasta merge împreună. Duhul ei se îmbină cu Duhul care m-a uns pe mine.

207 Căi ați văzut fotografia cu acel Înger al Domnului? Ei au, oh, le au peste tot aici, ele sunt în întreaga lume. Amintiți-vă, eu vă spun asta. Acel Înger al Domnului care Îl vedeți în fotografie, Stâlpul de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel, care s-a întrupat și a locuit printre noi, a venit de la Dumnezeu și a mers la Dumnezeu, se întoarce iar în zilele de pe urmă ca să-Și ducă la împlinire lucrarea, să termine Împărăția, este chiar aici la șase inci de unde mă aflu eu. Acum amintiți-vă asta. Ce provocare! Dar eu Îl cred. El știe. Eu știu că El nu dă greș niciodată.

Acum dacă Domnul îmi va descoperi ceva despre tine, soră.

208 Și vouă în rândul de rugăciune, acum fiți pregătiți doar, pentru că nu vreau să mă opresc la toată aceasta pentru

discernământ, pentru că asta . . . nu aş putea să o fac. Dar voi fiți doar pregătiți, să credeți.

209 Acum, dacă aş putea să te ajut, și nu aş face-o, atunci aş fi rău, eu nu ar trebui să stau aici la acest amvon; acel fel de persoană, cu siguranță nu. Dar am predicat tare. Și aștept doar un moment, ca să port o conversație cu tine.

210 Întocmai cum a făcut Domnul nostru cu femeia de la fântână, El a spus, „Adă-mi să beau.” Vedeți? Ce făcea El? Îi prindea duhul, să vadă care—care era chestiunea. Apoi când El a aflat necazul ei, El i-a spus care era necazul ei. Vă amintiți ce a fost? Ea avea cinci bărbați; și șase, erau, pentru că a avut cinci și cel cu care trăia atunci erau șase bărbați.

211 Și—și când i-a spus El unde era necazul ei, păi, ea a spus, „Domnule, eu înțeleg că Tu ești un profet.”

212 Vedeți, Fariseii doar ce au spus, „El era un ghicitor, un drac.” El le-a spus că aceea le va fi iertat atunci. Dar când vine Duhul Sfânt, să facă aceasta, nu va fi iertat niciodată, a vorbi împotriva Acestuia.

213 Astfel, dar ea a spus, „Eu văd că Tu ești un profet. Și noi știm, (noi Samaritenii, noi cunoaștem Cuvântul), noi știm când vine Mesia, Care este numit Cristos, El ne va spune toate lucrurile acestea.” Vedeți, ea a știut că acela era semnul lui Mesia.

Și El a spus, „Eu sunt Acela care vorbește cu tine.”

214 Și ea a lăsat găleata, și a alergat în cetate, și a spus, „Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este acesta Mesia?”

215 Acum, dacă acela a fost semnul lui Mesia atunci, acesta va fi semnul lui Mesia acum, dacă Mesia este același ieri, astăzi, și în veci. Dacă acest Duh care . . .

216 Tu ești conștientă, că ceva se întâmplă, nu-i așa? Acum doar fă de cunoscut audienței. O senzație cu adevărat dulce, smerită tocmai a fost, este peste tine. Nu esta așa? [Femeia spune, „Așa este.”—Ed.] Ridică-ți mâna. Foarte dulce, smerită. Eu urmăresc Lumina dintre mine și femeie. Acum se împrăștie.

217 Femeia suferă de TB. [Femeia spune, „Ai dreptate.”—Ed.] Și ea doar ce a venit de la un spital de tuberculoză. [„Oh, oh, oh!”] Este adevărat. [„Corect.”] Mai este altcineva. Este acest băiat aici. Doar un minut. Același Duh peste el. Bine, este nepotul tău. [„Da, este. Corect.”] Așa este. El are probleme de sinuzită. El de asemenea are țesut cicatrizat pe plămân. Este adevărat. [„Așa este. Exact așa.”] Este corect, nu-i așa? [„Este corect. Este. Doctorii au spus că el avea.”] Sigur. În regulă. D-na Harris, așa-i numele tău. [„Așa-i numele meu!”] Tu și nepotul tău duceți-vă acasă, necazurile voastre s-au terminat. Isus Cristos vă face . . . ? . . .

218 Îl credeți pe Domnul Isus acum? Vedeți, asta-i Biblia, acela-i Duhul lui Dumnezeu făcând la fel ieri, azi, și în veci. Acum credeți cu toată inima voastră? Aceea ar trebui să o stabilească.

219 Acum dacă nu spun nici un cuvânt, doar îmi pun mâinile peste tine în timp ce Ungerea este aici, ai crede? Du-te atunci, și fi vindecată, în Numele lui Isus Cristos.

220 Vino, soră. Vrei să se termine cu boala ta de stomac? Doar du-te, mulțumind lui Dumnezeu, și spune, „S-a terminat,” crede cu toată inima ta.

221 Dacă îmi pun mâinile peste tine, crezi că Dumnezeu te va vindeca? În Numele lui Isus, fi vindecat. Aceasta este atitudinea cu care se vine. El a fost vindecat. Așa este. Aceasta este atitudinea. Acum, amintiți-vă, Duhul Sfânt este aici.

222 Iată vine un băiețel drăgălaș. Tu ești prea micuț, scumpule, de abea, ca să ai credință. Dar privește aici doar un minut, la Fratele Branham. În regulă. Problema ta de inimă s-a terminat acum. Tu poți merge acasă și să fi bine. Amin. Isus te face bine.

223 Să spunem, „Mulțumim Domnului,” pentru acel băiețel.

224 Ai fost foarte agitată, nu-i așa? Te va părăsi acum. Mergi doar direct acasă, spunând, „Îți mulțumesc Doamne,” și fi însănătoșită.

225 Vino. Bine, acel diabet vechi, dacă am putea doar să scăpăm de acesta! Crezi cu toată inima? În Numele lui Isus, fie ca acesta să părăsească femeia și să nu o mai supere niciodată. Amin.

226 Vino acum. Această doamnă avea același lucru, diabet, de asemenea. Crede cu toată inima acum când treci pe aici, și fi însănătoșită, în Numele Domnului Isus.

Voi credeți, toți acum? Aveți credință în Dumnezeu!

227 Vino, sora mea. În Numele lui Isus Cristos, fi însănătoșită. Să ai credință, nu te îndoii.

228 Vino, frate drag. Eu de fapt cred că tu ai fost vindecat când erai șezut chiar acolo jos, deci tu poți chiar să mergi mai departe! . . . ? . . . Dumnezeu să te binecuvânteze acum. În regulă.

229 Vino, soră dragă. Să ai credință în Dumnezeu! Asta este. Asta este. În Numele lui Isus Cristos, fi însănătoșită. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Mergi tot înainte, bucurându-te și crezând. Oh, asta e atitudinea cu care se vine.

230 Acum fiți cu adevărat reverenți, fiecare rămâneți la locurile voastre. Fiți cu adevărat reverenți, Duhul Sfânt este aici. Doar pentru că Acesta nu le vorbește foarte mult; uneori doar spune lucruri. Încerc doar să spun. . . Și dacă văd că apare foarte repede, eu o spun și atunci merg mai departe. Vedeți? Uneori mă pot desprinde din aceasta iar pentru câteva minute, și apoi să continui. Dar Duhul Sfânt este aici, El încă știe toate lucrurile.

231 Crezi lucrul acesta, doamnă? Vino lângă mine. Sunt sigur, tu fiind Spaniolă, și eu Irlandez, noi nu ne cunoaștem unul pe altul. [Doamna spune, „Nu.”—Ed.] Este prima dată când ne întâlnim. Crezi că Isus Cristos, Acesta despre care eu vorbesc, este adevăratul Fiu al lui Dumnezeu? Crezi că eu îl reprezint pe El da? Crezi că El m-a trimis ca să te ajut? [„Da.”] Dacă îți spun care este necazul tău, Îl vei crede tu? Problema ta este la spatele tău. Tu ai o problemă la spate. Și, soțul tău are problemă la spate. El are probleme cu piciorul. Ai o fată care are problemă cu gâtul. A fost cauzată de un accident de automobil. Așa este. [„Oh, Îți mulțumesc, Doamne!”] Du-te acasă, voi toți veți fi bine.

232 Să ai credință. Nu te îndoii. Acum asta slăbește și face ceva. Doar aveți credință acum, credeți.

În Numele lui Isus, mă rog pentru femeie. Amin.

233 Vino acum. Vino, domnule. Nu te îndoii acum. Tu ai fost îngrozitor de agitat și zdruncinat, și te face să ai un ulcer digestiv în stomac, și te doare. Dar du-te acasă acum, tu vei fi însănătoșit și vei fi bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Să ai credință acum. Crede cu toată inima ta.

234 Bine, putem vedea care este necazul cu micuța, își are protezele aici. Tu vei crede pentru aceasta, soră, acum, [Sora spune, „Da, eu cred.”—Ed.], că Dumnezeu va lăsa ca acea fetiță să trăiască, și să crească și să fie o tânără frumoasă fără acele proteze?

235 Dragă Tată Ceresc, dacă aș putea vindeca această copilă și să-i înlătur aceste proteze de la ea, aș face asta. Dar îmi pun mâinile peste această copilașă drăguță, care nu are nici o cale să aibă credință pentru ea. Eu condamn această stare de infirmitate. În Numele lui Isus Cristos, fie ca această copilă să umble și să trăiască. Tot atât de cert cum mă aflu eu aici. [Sora spune, „Ea a fost vindecată.”—Ed.] Sigur. Da. Tu crezi asta, nu-i așa? [„Eu cred.”] Câți credeți aceasta? Ea se va duce, și copila va da jos protezele, și va umbla. În regulă, să aveți credință.

236 Stomac nervos. Și, oh, vai! Tu crezi? Atunci mergi drept înainte, și mănâncă și simte-te bine, și credința ta te-a vindecat.

Aveți credință acum, fiecare, aveți credință în Dumnezeu! Vino, soră dragă. Tu crezi cu toată inima ta?

237 O Doamne, mă rog ca Tu să o vindeci. Ea trebuie să aibă puterea Ta de vindecare, sau va muri. Și mă rog ca Tu să o vindeci. Acordă aceasta. Acordă aceasta.

238 În regulă, soră. Dă-mi voie să îți arăt ceva. Sunt mulți oameni aici în audiență, care suferă cu același lucru ca și tine. Vezi, dă-mi voie să îți arăt ceva. Tu ai o inimă agitată. Dă-mi voie să îți arăt acolo afară. Toți care sunt necăjiți de nervi (ridicați-vă mâinile) și inimă, ridicați-vă mâinile. Privește-i, vezi. Cum aș putea să-i chem pe fiecare dintre ei? Vezi? Nu aș putea să fac

asta. Dar pot chiar să simt acel mare pact; vrăjmașul încearcă să te țină, și strigă acolo afară după îndurare. El își va pierde strănsora pretutindeni. Așa este. Astfel, crezi că o va pierde, că a pierdut-o de la tine chiar acum? [Sora strigă, „Da.”—Ed.] Te simți diferit, nu-i așa? Tu ai fost vindecată chiar atunci. Mergi înainte pe drumul tău, bucurându-te, spune, „Îți mulțumesc.”

²³⁹ Vino, domnișoară, crede cu toată inima ta și fi însănătoșită. În Numele lui Isus, fie ca sora noastră să fie vindecată.

²⁴⁰ Dumnezeu, binecuvântează acest băiețel în seara aceasta. Oh, vai! Crezi că Isus te va însănătoși? În regulă. În Numele lui Isus! Dumnezeu să te binecuvânteze.

²⁴¹ În regulă. Vino acum, și crede, frate. Vino, fratele meu, un ușier. Vino, tu, primește binecuvântările Domnului. Îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isus. Fie ca el să fie vindecat. Acordă aceasta.

²⁴² Toată lumea crede? Aveți credință. Nu vă îndoiiți. Doar credeți acum. Doar pentru că nu ne oprim cu fiecare persoană, asta nu înseamnă. . . Spun doar. . . Eu o văd, dar eu doar nu vreau ca vedenia să. . . Este ceva care se conectează în tine când vorbești cu oamenii. Știți ce vreau să spun? Se conectează, și atunci tu ești. . . Asta este, vedeți, tu ești. . . Aceasta te slăbește.

²⁴³ Doar o clipă, ceva s-a întâmplat în audiență. Dacă vei crede, tu niciodată nu va trebui să ai acea operație la vezică. Tu te-ai atins de marginea hainei Lui, soră. De ce s-a atins ea? Spuneți-mi ce a atins. Este imposibil ca ea să se atingă de mine de acolo. Dar ea doar. . . Acum dați-mi voie să vă spun ceva. Ea ședea chiar acolo atunci, rugându-se, „Dumnezeule, lasă-l să mă cheme.” Dacă este așa, dacă aceea este rugăciunea ta. . . Iată-o acolo, vedeți. Asta-i exact. Voi să faceți la fel, și vedeți dacă nu este așa. Faceți doar la fel. În regulă.

²⁴⁴ Suntem străini unul pentru celălalt. Eu nu te cunosc, și tu nu mă cunoști. Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. În timp ce Ungerea este aici, vom vedea chiar care este necazul. Primul lucru, tu suferi cu ochii tăi, capul tău. Ai un nodul pe brațul tău stâng și încheietură. [Femeia spune, „Așa este.”—Ed.] Așa este. Tu crezi? [„Da.”] Tu ești dintr-un loc numit Sunnyvale. [„Așa este”] D-na White. [„Da.”] Du-te acasă, bucurându-te, și fi bine. În regulă.

²⁴⁵ Aveți credință în Dumnezeu, doar credeți acum, toți. Veniți acum și fiți. . . Credeți voi? Toată lumea se roagă? Oh, doar rămâneți înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune!

Vino, frate. În Numele lui Isus, fi însănătoșit.

²⁴⁶ Vino, soră dragă. Vino, crezând cu tot ce este în tine. O Doamne, în Numele lui Isus, vindec-o pe sora mea. Amin.

247 Vino, soră dragă, crede doar ce face Dumnezeu, Prezența Lui. Tu treci pe sub cruce acum. În Numele lui Isus, fie ca ea să fie vindecată.

248 Vino, soră, trecând pe sub cruce, crezând cu toată inima ta. Problema de spate te va lăsa, și tu poți merge acasă și să fi bine. Bine. În Numele lui Isus Cristos!

249 Vino, soră dragă. O Doamne, mă rog, așa cum trece ea, ca Tu să o vindeci. Amin.

250 Vino, soră. Crede acum. Slujitori, rugați-vă. Toată lumea să se roage. Vino. În Numele lui Isus, fie ca ea să fie vindecată. Amin.

251 Vino acum, crede cu toată inima ta. Sărmana soră, ea este foarte grav. Crezi că Dumnezeu știe ce este în neregulă cu tine? Crezi că El îmi poate spune? Atunci problema femeiască încetează. Du-te acasă și fi bine.

252 Vino, crezând. Bine, dragă soră, vino. Crezi cu toată inima ta? Crezi că te-ai vindecat mai devreme când ne-am rugat pentru cei care aveau problemă de inimă acolo? Tu crezi? Mergi înainte, fi însănoșită, și crede cu toată inima ta.

253 Să spunem, „Laudă Domnului,” cu toții. Aveți credință în Dumnezeu.

254 Vino, fratele meu. În Numele Domnului Isus, fie ca el să fie însănoșit. Amin.

255 Nu este minunat? Nu este El minunat? Nu-i de mirare că El a fost numit „Sfătuitor, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic, Tatăl Veșnic”!

256 Rugați-vă pentru cei dragi ai voștri. Doar rugați-vă (nu pentru voi înșivă) pentru cei dragi ai voștri doar o clipă. Rugați-vă pentru cineva.

257 Doamnă, tu crezi? Crezi că Dumnezeu îmi poate spune pentru ce stai tu acolo? Văd că tu ai o . . . Oh, tu ești una dintre lucrătoare? Eu nu te cunosc. Eu-eu presupun că nu te-am văzut niciodată nu mai mult decât acolo în audiență. Așa este? Așa ca audiența să știe. Așa este. Crezi că Cristos îmi poate descoperi care este necazul tău? [Doamna spune, „Amin.”—Ed.] Și dacă El o face, atunci. . . Da, pentru că ea poartă acea insignă, vreo persoană s-ar putea să fie aici și să zică, „Ei bine, sigur, ea este o lucrătoare, el o cunoștea.” Eu nu te-am întâlnit niciodată în viața mea, eu nu știu nimic. Dar dacă îți spun unde este necazul tău, și ceva, tu ști că trebuie să fie ceva în afară de mine ca să facă asta. Este așa? [„Așa este.”] Tu nu ești aici pentru tine. [„Nu.”] Ești aici pentru fiul tău. Așa este. Și el are ceva în neregulă cu mușchii lui. Este un fel de degradare a mușchilor. I-a cauzat să ajungă într-o stare, ochii lui s-au încrucișat, și de toate, foarte agitat. Numele lui este Donald. [„Da!”] Du-te acasă, și crede, să se facă el bine. Ia acea batistă. . . ? . . .

258 Aveți credință în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți. Vrei să vi, soră. Vino, crezând. Acum să ne rugăm, toată lumea să fie în rugăciune. Vino, soră. Dumnezeule, în Numele lui Isus Cristos, fie ca sora mea să fie vindecată.

259 Vino acum, dragă soră. Așa este, vino pe aici. O Doamne, așa cum trece ea pe sub crucea lui Cristos, fie ca Sângele să-i atingă trupul.

260 Vino, sora mea dragă, crede pentru cel micuț. Și, Doamne, așa cum trec ei pe sub cruce, îmi pun mâinile peste ei și cer pentru vindecarea lor, în Numele lui Isus.

261 Vino, fratele meu, treci pe sub cruce, crezând cu toată inima ta. Poți avea ceea ce ceri. În Numele lui Isus Cristos, fie ca el să fie vindecat. Amin.

262 Vino, frate, în același mod, du-te direct sub cruce, crezând. În Numele lui Isus Cristos, acordă aceasta. Așa este.

263 Vino, sora mea. Să ai credință în Dumnezeu. Nu te îndoii. Crede. În Numele lui Isus Cristos, cer ca cererea ei să-i fie acordată. Amin.

264 Rugați-vă, fraților. Fiecare să se roage, pretutindeni. În regulă. În Numele lui Isus Cristos, fie ca sora mea să fie însănătoșită.

265 Vino, soră. În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să fie însănătoșită. Amin. Vino, oricine care se roagă, ceva bărbat de acolo, continuă să te rogi.

În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să fie vindecată. Să ai credință în Dumnezeu.

Vino, soră. Crede acum, cu toată inima ta. În Numele lui Isus, fie ca tu să fi însănătoșită.

Vino, fratele meu. Tu crezi? Foarte mare, bărbat puternic, și totuși, cu probleme de stomac. Crede cu toată inima ta, și du-te acasă, fi bine în Numele Domnului Isus. Bine, domnule.

Tu crezi, surioară? Bine, vino la mine aici. În Numele Domnului Isus fie ca cererea ei să-i fie acordată.

Crede, fratele meu, cu tot ce este în tine. În Numele lui Isus Cristos, fie ca cererea ta să îți fie acordată. Nu te îndoii; continuă, poți vedea . . . ? . . . Vino.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Mulțumesc domnule . . . ? . . . Este totul în regulă, este?

Crezi cu toată inima ta? Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. În Numele lui Isus fie ca tu să fi însănătoșit.

Vino, soră. Este acesta sfârșitul cartonașelor de rugăciune? Au fost date toate cartonașele de rugăciune? Ce mai faci? Crezi că eu sunt slujitorul Lui? Crezi. Crezi atunci că El poate să îmi spună tot despre necazurile tale? Bine. Acum, eu cred că tocmai

ai spus că doar ce ai ieșit din spital. Unul dintre lucrurile care sunt în neregulă cu tine, tu ai un șold infirm, problemă în șoldul tău. Dar experiența ta la spital a fost pentru o operație de femei; nu s-a vindecat încă. Așa este, nu-i așa? Și numele tău este D-na Potts. Du-te acasă și fi bine acum. . . ? . . .

²⁶⁶ Crezi cu toată inima ta? Aveți credință. Acel bărbat care șade chiar acolo în spate este cel care continui să îl văd. El se roagă. . . Are pe el o cămașă albă, deschisă la guler, se roagă pentru prietenul lui care șade dincolo de el cu o stare mintală. Crezi tu, domnule? Ridică-te în picioare și acceptă aceasta. Pune mâinile tale peste prietenul tău acolo. Ia te uită. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă și fi bine, fiule. Isus Cristos te face bine. Aleluia. El se ruga pentru prietenul lui. Asta-i ce o face. Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu face aceste lucruri, vă face bine. Credeți asta?

Aici este o femeie așezată chiar aici cu ceva mic alb pe capul ei, șezând chiar lângă o fată care are ceva de culoare albastră în părul ei. Femeia se roagă pentru soțul ei. Așa este. El a avut cancer, și tu te temi că vine din nou peste el. Așa este, nu-i așa? Bine. Tu crezi? Ridică-te în picioare atunci, acceptă-L. În Numele lui Isus Cristos, fie ca aceasta să îl părăsească.

²⁶⁷ Rugați-vă pentru cineva. Rugați-vă pentru un prieten. Rugați-vă pentru cineva. Aici, în spate de tot acolo, văd un bărbat așezat în spatele acestei femei de aici, chiar în spate de tot, șezut, al doilea care șade acolo, el se roagă pentru soția lui. Ea are o cădere nervoasă. Tu crezi, domnule? Bine, ridică-te în picioare și acceptă vindecarea, și crede cu toată inima ta. Du-te acasă și să o găsești făcându-se bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu drag. Crede cu tot ce este în tine.

Altcineva crede? Aveți credință în Dumnezeu. Aici, o fetiță și-a ridicat mâna chiar aici. Acolo este Lumina care plutește asupra ei. Oh, ea este o. . . Aici este o micuță. . . Acolo sunt două. Micuța doamnă și-a ridicat mâna. Micuța doamnă care șade lângă ea, se pare că Lumina atârnă asupra micuței doamne îmbrăcată cu rochița de culoare albastră. Tu te rogi pentru cineva: un nepot, are probleme de inimă, agitat. Așa este, nu-i așa? El nu este aici. Este în Los Angeles. Acea este sora ta, motivul că este contactul atât de aproape. Și ea se roagă, dar este pentru un prieten. Se roagă pentru convertirea acestui prieten. Acest prieten este un Catolic, și ea se roagă pentru el. Așa este. Voi amândouă sunteți surori. Dacă este adevărat, ridicați-vă în picioare. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată în viața mea. Este totuși ceva ciudat referitor la tine. Tu fie că ai fost undeva, sau—sau cunoști pe cineva de undeva pe unde am fost eu. Văd un loc cu aspect ciudat. Nu este—nici măcar nu este. . . Este Germania. Ești German? Așa

este. Tu ești. Este exact așa. Bine, credința ta ți-a dat cererea. Du-te acasă. Vei găsi după cum ai crezut. Aleluia.

²⁶⁸ Eu vă provoc, în Numele lui Isus Cristos, să credeți Aceasta că este adevărat. Eu prov. . . Cum. . . Este un păcătos aici care ar vrea să vină aici și să stea înaintea ca să continuăm cu rândul de vindecare? Prietene păcătos, tu care ești decăzut, ți-ar place să îl cunoști pe Domnul Isus ca Mântuitorul tău personal? Vino aici doar un minut în timp ce orga ne cântă o mică chemare frumoasă la altar. Vino aici. Duhul Sfânt știe cine ești. Dacă ai nevoie de Cristos chiar acum în viața ta, vrei să vi chiar la acest timp și să stai aici la altar? Aceasta ar fi ultima dată când eu pot vreodată să ajung să mă rog cu tine în toate zilele vieții noastre. Aceasta este oportunitatea ta. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere.

Vreți să veniți? Altceineva? Acest bărbat vine aici. Altceineva? Veniți drept înaintea prin spatele paravanului de acolo, și veniți direct înaintea la altar acum, în timp ce așteptăm doar o clipă. Noi vom aștepta. Vino chiar aici, domnule, și stai chiar aici.

Altceineva ar vrea să vină și să stea lângă el? Ieșiți. Urcați chiar acum și stați aici, ca noi să ne putem ruga pentru voi. Voi fi bucuros. Voi fi foarte bucuros să mă rog cu voi. Doar să veniți. Este tot ce vă cerem să faceți.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule, stai chiar aici. Mai este altul?

²⁶⁹ Există o fântână umplută cu Sânge tras din venele lui Emanuel, unde păcătoșii cufundați sub șuvoi pierd toată pata lor de vină. Este Dumnezeu în universul Său? Dumnezeu în Cuvântul Său? Dumnezeu în Fiul Său? Acum, este Dumnezeu în poporul Său? Bine, atunci Dumnezeu este chiar aici. El vrea să intre în voi. Nu vreți să veniți?

Există o fântână umplută cu sânge,
Tras. . . ? . . .

Își pierd toate petele de vină.

Vreți să veniți chiar acum, cei care aveți nevoie de Cristos? Nu ne pasă la ce biserică aparțineți voi, sau la care mergeți, sau la care veți merge. Veniți. Așa este. Urcați chiar sus în jurul altarului acum. Cei care nu aveți Duhul Sfânt, ați vrea să veniți? Veniți chiar înaintea acum în timp ce cântăm. Veniți.

Și păcătoșii cufundați sub șuvoi,
Pierd toate. . .

Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpo. Eu am o micuță Sarah acasă cam de vârsta ta. Vezi asta, mami?

Pierd toate petele lor de vină.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Ești tu convinsă că Cristos este în poporul Său? Veniți în față acum, nu vreți? Ieșiți chiar afară. Veniți în direcția asta.

Și păcătoșii cufundați sub șuvoi,
 Își pierd toate petele de vină.
 Tâlharul pe moarte s-a bucurat să vadă
 Acea fântână în ziua lui; (Cristos îți este oferit
 ție, prietene. Vrei să vi și să Îl primești?)

. . . pot eu, deși (Dumnezeu să te
 binecuvânteze. Asta-i bine. Mergi drept. . .)

Spală tot păcatul meu.
 Spală tot păcatul meu,
 Spală toate păcatele mele la o parte;
 Și acolo pot eu, deși ticălos ca și el,
 Spală toate păcatele mele la o parte.

²⁷⁰ Astfel voi fi sigur că nu vor exista mâini mânjite cu sânge în ziua judecății fluturând spre mine și să spună, „Tu ar fi trebuit să ți un pic mai mult,” cer și invit pe fiecare persoană care este fără Cristos, fără nădejde, fără Duhul Sfânt, în Numele lui Isus Cristos, vă invit aici la acest altar. Veniți și primiți-L acum. Dar dacă nu o faceți, atunci nu voi fi responsabil la ziua judecății. Luați seama acum, în timp ce Cristos este în mijlocul nostru. Noi suntem conștienți de asta.

Dumnezeu este în universul Său. Voi Îl vedeți acolo afară. Dumnezeu este în Cuvântul Său. Voi Îl vedeți aici. Dumnezeu este în Fiul Său. Voi Îl vedeți la cruce. Dumnezeu este în poporul Său. Voi Îl vedeți aici mișcându-se, lucrând, El este aici.

Acum, să venim în timp ce cântăm încă o dată, „Există o Fântână umplută cu Sânge.” Nu vreți să veniți?

Există o fântână umplută cu Sânge, (Aici este
 fântâna. Aici la cruce. Nu vreți să veniți?)

. . . venele lui Emanuel,

Și păcătoșii cufundați sub acel șuvoi,
 Pierd toate petele lor de vină. (Dumnezeu să te
 binecuvânteze.)

. . . toate petele lor de vină,

Pierd toate petele lor de vină;

Și păcătoșii cufundați sub acel șuvoi,

Își pierd toate petele de vină.

²⁷¹ Doar continuați să veniți. Așa este. Continuați să vă deplasați. Noi vom aștepta în continuare. Avem destul timp să așteptăm oamenii care se căiesc să vină la altar. Veniți drept înaintea. Suntem bucuroși, fericiți, mulțumitori lui Dumnezeu că voi veniți. Mișcați-vă drept sus acum în Prezența Duhului Sfânt, Cel Care este omniprezent, omnipotent, infinit. Vreți să veniți acum la El în timp ce harul Său curge suficient ca să mântuie pe toți, să vă dea tot de ce aveți nevoie. El este aici ca să vă dea Duhul Sfânt, să vă salveze viața, să vă vindece de orice boală, să facă orice lucru pentru voi care doriți. Domnul să binecuvânteze.

²⁷² Acum, în timp ce audiența se roagă, în liniște, voi vorbi cu cei care sunt aici. Prieteni, Ceva v-a spus să veniți la acest altar. A fost Același care vă cunoaște inima, Același care vorbește aici, Duhul Sfânt, Dumnezeu. Dumnezeu este Duhul Sfânt în poporul Său, împăcând lumea cu Sine.

Acum, El a venit să vă împace cu Sine. Bindecuvântați sunteți voi. Bindecuvântați sunt ochii care sunt deschiși să vadă Împărăția lui Dumnezeu. Au fost multe mii de oameni ai voștri înaintea voastră, sute și sute dintre bunicii voștri, care au tânjit să vadă aceste zile. Mulți oameni mari înainte de noi, mulți oameni mari înainte de voi au tânjit să vadă timpul când Duhul Sfânt va intra în biserică și să facă ce ați văzut că s-a făcut în această după-amiază. Ei au murit în credință, crezând că într-o zi copiii lor vor vedea lucrul acesta.

Acum, voi l-ați văzut în această după-amiază. Ați auzit Cuvântul. Știți că Acesta este adevărul. Și Dumnezeu v-a deschis ochii; rugăciunile lor.

²⁷³ Sunt fetițe care stau aici, o mamă stă, care ține două fetițe. Micuțele au venit sus, plângând. Mă întreb dacă un copil, copiii, nu condamnă uneori pe adult, din inimioara lor gingașă. Nu au trecut-o prin tot felul de dezamăgiri ale lumii și lucruri. Este gingașă și dulce. Privesc aceste două fetițe cu brațele în jurul doamnei, chiar ca și cum ele ar aștepta ca ceva să se întâmple. Desigur, Dumnezeu le vorbește copilașilor Lui. Biblia a spus așa. „Lăsați copilașii să vină la Mine. Nu-i opriți.”

Văd o mămicuță aici care își ține copilașul, un copilaș dulce, îl ține în brațele ei. Ea a venit aici ca să fie împăcată cu Cristos. Acum, ferice de voi. „Nimeni nu poate veni la Mine . . .”

Un tânăr care ține o soție tânără, presupun, stând acolo ținând-o. Ea plânge. El își are capul aplecat în reverență. Știți că aceea este lucrarea Duhului Sfânt? Alții, fetița cu ochi căprui care se uită la mine cam de șapte sau opt ani, ochisorii căprui și păr șaten, fețișoara ei este toată luminată. Ea așteaptă ceva. Ea s-ar putea să fie Spaniolă.

²⁷⁴ Văd o tânără doamnă drăguță, chiar la răscrucea vieții cu capul aplecat în reverență, brațele ei încrucișate. Văd alții, cărunți, capul lor aplecat în jos. Acesta este un moment sacru.

Amintiți-vă, prieteni, noi nu venim aici doar ca să venim. Noi am venit pentru că Dumnezeu v-a chemat. Voi sunteți trofee ale acestei adunări din după-amiaza aceasta. Sincer, voi sunteți trofee harului lui Isus Cristos, căci El v-a chemat ca să fiți împăcați și să veniți să-L primiți în această după-amiază. Dumnezeu să fie cu voi.

„Ferice de cei (Vedeți?) care flămânez și însetează după neprihănire. Ei vor fi săturați.” Găsiți asta în Fericiri. Isus a spus așa.

Tineri stau aici, doar tineri, poate de optsprezece, douăzeci de ani, poate viitori predicatori, cum știu eu? Poate de acolo va pleca un misionar care va lumina lumea. Poate dintre acei tineri vor veni daruri care vor întoarce mii de suflete la Cristos, și voi ați fost prezenți în ziua când ei au venit la altar. Ce timp minunat.

²⁷⁵ Să ne aplecăm capetele acum, în timp ce ofer rugăciune. „Nici un om nu poate veni la Mine,” a spus Isus, „dacă Tatăl Meu nu îl atrage mai întâi. Și toți cei care vin la Mine, Eu în nici un chip nu-i voi da afară. Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi da odihnă.”

Doamne, iată-i aici. Ei au venit pentru că Tu i-ai chemat să vină. Duhul Sfânt în inima lor s-a mișcat și i-a chemat, și ei au venit. Aici stau ei la altar, căiți, cu capetele aplecate, dorind să fie umpluți cu Duhul Tău din a Ta—bunătatea Ta. Umple-i, Doamne. Sfințește-le viețile. Trimite-i în câmpurile cu seceriș, acești oameni care stau aici în așteptare. Ar putea fi chiar acasă. Ar putea fi pe mare. Ar putea fi pe undeva, dar există un seceriș gata să fie recoltat.

Doamne, mă rog ca Tu să le sfințești sufletele, și să-i umpli cu Duhul, până când vor fi vasele Tale alese: poate micuța casnică să culeagă vecinii, poate copilașul să vorbească despre Isus unei fetițe în școală, poate tinerii să ducă Evanghelia în Mexic, la vreo altă țară străină pe undeva. Acordă aceasta, Doamne. Cel în vârstă să vorbească la colț de stradă tovarășului său, poate altundeva: omul din fabrică la șeful lui, sau la cei care sunt în fabrică. . . Tu ști, Doamne. Mă rog ca Tu să-i umpli chiar acum, cu bunătatea și îndurarea Ta.

Ei au venit; Eu știu că Tu i-ai primit, pentru că Tu ai spus, „Cel ce vine la Mine, în nici un chip nu-i voi da afară. Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, și a sfinților Îngeri.” Astfel, ei sunt aici ca să facă o mărturisire publică: că ei erau greșiți. Ei vor să fie drepți. Tu să-i primești, Tată. Mă rog ca Tu să-i binecuvântezi, și să-i faci copiii Tăi din acest ceas înainte, prin Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁷⁶ Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe fiecare din voi. Primiți Duhul Sfânt. Acum, mergeți direct în încăperea unde vă putem întâlni aici în spate, și să punem mâinile peste fiecare din voi, să ne rugăm. Chiar aici în spate, deplasați-vă direct în spate. Este o încăpere pregătită aici în spate, unde veți fi doar în câteva momente acolo în spate pentru umplerea deplină. Îngenunchiați; mulțumiți lui Dumnezeu că v-a mântuit. Să vi se pună mâinile peste voi pentru nevoia voastră, și pentru Duhul Sfânt. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Binecuvântează această mamă micuță, toate care merg înainte ducând copilașii lor, și tăticul care mângâie părul copilașului lui, știind că și el știe că

într-o zi îi va putea spune micuțului său, noi am șezut în acea adunare unde ei au venit la Domnul Isus. (*În Dulcea Revedere.*)

Este o țară care este mai frumoasă ca ziua,
Și prin credință o putem vedea în zare.
Pentru că Tatăl așteaptă acolo în cale,
Ca să ne pregătească un loc de locuit acolo.
În dulcea revedere,
Oh, ne vom întâlni pe acel țărnam frumos.
În dulcea revedere. . .

LASĂ-NE SĂ ÎL VEDEM PE DUMNEZEU ROM59-1129
(Let Us See God)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză Duminică după-amiază, 29 Noiembrie, 1959, la Santa Clara County Fairgrounds în San Jose, California, U.S.A, a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org